

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 1146/2001, annettu 11 päivänä kesäkuuta 2001, eräistä Liberiaan kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä** 1
- Komission asetus (EY) N:o 1147/2001, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2001, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 7
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1148/2001, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2001, kaupan pitämisessä hedelmä- ja vihannesalalla sovellettavista vaatimustenmukaisuustarkastuksista** 9
- Komission asetus (EY) N:o 1149/2001, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2001, perustamis- sopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin muniin ja munankeltuaisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta 23
- Komission asetus (EY) N:o 1150/2001, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2001, edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinialalla sekä asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta 25
- Komission asetus (EY) N:o 1151/2001, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2001, muna-alan vientitukien vahvistamisesta 27
- Komission asetus (EY) N:o 1152/2001, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2001, siipikarjan- liha-alan vientitukien vahvistamisesta 29

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Neuvosto

2001/452/EY:

- ★ **EU—Latvia-assosiaationeuvoston päätös N:o 3/2001, tehty 20 päivänä maaliskuuta 2001, sen ajanjakson pidentämisestä viidellä vuodella, jonka aikana Latvian tasavallan myöntämää valtiontukea arvioitaessa on otettava huomioon, että Latvian tasavalta rinnastetaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin alueisiin** 31

★ Ilmoitus sen teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointia ja hyväksymistä koskevan pöytäkirjan voimaantulosta, joka liittyy Eurooppa-sopimukseen Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tšekin tasavallan välisestä assosioinnista (PECA)	32
---	----

Komissio

2001/453/EY:

★ Komission suositus, annettu 30 päivänä toukokuuta 2001, ympäristöasioiden kirjaamisesta, laskennasta ja julkistamisesta yritysten tilinpäätöksissä ja toimintakertomuksissa (tiedoksiannettu numerolla K(2001) 1495)	33
--	----

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1146/2001,
annettu 11 päivänä kesäkuuta 2001,
eräistä Liberiaan kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 301 artiklan,

ottaa huomioon 7 päivänä toukokuuta 2001 määritellyn neuvoston yhteisen kannan 2001/357/YUTP Liberiaan kohdistuvista rajoittavista toimenpiteistä⁽¹⁾,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvosto antoi 7 päivänä maaliskuuta 2001 päätöslauselman 1343(2001), jossa ilmaistaan vakava huolestuminen Liberian viranomaisten asemasta Sierra Leonen konfliktissa.
- (2) Turvallisuusneuvosto päätti muun muassa, että kaikkien valtioiden olisi toteutettava tarvittavat toimenpiteet Liberialle annettavan, aseiden ja niihin liittyvän materiaalin toimittamiseen, valmistamiseen, huoltoon tai käyttöön liittyvän teknisen koulutuksen tai sotilaallisia toimia koskevan avun estämiseksi. Turvallisuusneuvosto totesi 4 päivänä toukokuuta 2001, että Liberian viranomaiset eivät noudata Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston esittämiä pyyntöjä. Siksi olisi myös toteutettava tarpeelliset toimenpiteet Liberiasta tai muualta peräisin olevien raakatimanttien Liberiasta tuonnin estämiseksi.
- (3) Eräät kyseisistä toimenpiteistä kuuluvat perustamissopimuksen soveltamisalaan, ja tämän vuoksi ja erityisesti kilpailun vääristymisen välttämiseksi tarvitaan yhteisön lainsäädäntöä turvallisuusneuvoston asianomaisten päätösten täytäntöön panemiseksi yhteisön alueella. Tätä asetusta sovellettaessa yhteisön alueella tarkoitetaan niitä jäsenvaltioiden alueita, joihin perustamissopimusta sovelletaan siinä määrätyin edellytyksin.
- (4) Komission ja jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava toisilleen tämän asetuksen nojalla toteutetuista toimenpiteistä ja annettava toisilleen muut niiden käytettävissä olevat, tähän asetukseen liittyvät olennaiset tiedot sekä toimittava yhteistyössä Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1343(2001) 14 kohdassa perustetun komitean kanssa erityisesti toimittamalla sille tietoja.

- (5) Tämän asetuksen rikkomisesta olisi aiheuduttava seuraamuksia, ja jäsenvaltioiden olisi määrättävä tätä varten asianmukaiset seuraamukset. Lisäksi on suotavaa, että tämän asetuksen rikkomisesta on mahdollista määrätä seuraamuksia sen voimaantulopäivästä alkaen, ja että jäsenvaltiot nostavat kanteen sellaisia niiden lainkäyttövallan alaisia henkilöitä, yhteisöjä tai elimiä vastaan, jotka ovat rikkoneet säännöksiä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Kielletään sellaisen teknisen koulutuksen tai avun antaminen Liberialle, joka koskee aseiden ja kaikenlaisen niihin liittyvän materiaalin, mukaan lukien aseet ja ampumatarvikkeet, sotilasarvoneuvot ja sotatarvikkeet, puolisolitaalliset tarvikkeet ja edellä mainittujen varaosat, toimittamista, valmistamista, huoltamista tai käyttämistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden viranomaisten toimivaltuuksia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kieltoa ei sovelleta niissä tapauksissa, joissa YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1343(2001) 14 kohdassa perustettu komitea on ennalta myöntänyt poikkeuksen. Kyseisiä poikkeuksia myöntävät tämän asetuksen liitteessä II luetellut jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset.

2 artikla

1. Kielletään Liberiasta tai muualta peräisin olevien liitteessä I määriteltujen raakatimanttien suora tai välillinen tuonti Liberiasta yhteisöön.

2. Komissio oikeutetaan muuttamaan liitettä I sen mukauttamiseksi yhdistettyyn nimikkeistöön mahdollisesti tehtäviin muutoksiin.

3 artikla

Komissio pitää yllä kaikkia tarvittavia yhteyksiä Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselman 1343(2001) 14 kohdassa perustettuun komiteaan tämän asetuksen tehokasta täytäntöönpanoa varten, sanotun kuitenkin rajoittamatta Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan mukaisia jäsenvaltioiden oikeuksia ja velvoitteita.

⁽¹⁾ EYVL L 126, 8.5.2001, s. 1.

4 artikla

Komissio ja jäsenvaltiot ilmoittavat toisilleen välittömästi tämän asetuksen nojalla toteutetuista toimenpiteistä ja toimitavat toisilleen hallussaan olevat tähän asetukseen liittyvät asianmukaiset tiedot, erityisesti tiedot rikkomuksista ja toimenpiteiden täytäntöönpanossa ilmenneistä ongelmista sekä kansallisten tuomioistuinten antamista tuomioista.

5 artikla

Tämän asetuksen soveltamiseen eivät vaikuta mahdolliset oikeudet ja velvollisuudet, jotka johtuvat ennen tämän asetuksen voimaantuloa allekirjoitetuista kansainvälisistä sopimuksista, muista sopimuksista tai myönnettyistä lisensseistä taikka luvista.

6 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on määritettävä tämän asetuksen säännösten rikkomisesta määrättävät seuraamukset. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhtaisia ja varoittavia.

Seuraamuksista tarvittaessa annettavan lainsäädännön puuttuessa säädetään tämän asetuksen säännösten rikkomisesta

seuraamuksiksi jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 467/2001 ⁽¹⁾ 13 artiklan mukaisesti määrittämät seuraamukset.

2. Kukin jäsenvaltio on vastuussa kanteen nostamisesta sen lainkäyttövallan alaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, yhteisöä tai elintä vastaan, jos kyseinen henkilö, yhteisö tai elin on rikkonut mitä tahansa tässä asetuksessa säädettyä kieltoa.

7 artikla

Tätä asetusta sovelletaan

- yhteisön alueella sen ilmatila mukaan luettuna,
- jäsenvaltion lainkäyttövallan alaisessa ilma-aluksessa tai aluksessa,
- missä tahansa muualla olevaan jäsenvaltion kansalaiseen, ja
- oikeushenkilöön, yhteisöön tai elimeen, joka on perustettu tai muodostettu jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

8 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta lakataan soveltamasta 8 päivänä toukokuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 11 päivänä kesäkuuta 2001.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. LINDH

⁽¹⁾ EYVL L 67, 9.3.2001, s. 1.

LIITE I

Edellä 2 artiklassa tarkoitetut raakatimantit

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 7102 10 00	Lajittelemattomat timantit, valmistamattomat eivät asennetut tai kiinnitetyt
7102 21 00	Teollisuustimantit, valmistamattomat tai ainoastaan sahatut, halkaistut tai raakahiotut
7102 31 00	Muut kuin teollisuustimantit, valmistamattomat tai ainoastaan sahatut, halkaistut tai raakahiotut
7105 10 00	Timanteista saatu pöly ja jauhe

LIITE II

Luettelo 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista toimivaltaisista viranomaisista

(muutetaan tarvittaessa)

BELGIA

Ministère des affaires étrangères, du commerce extérieur et de la coopération au développement
Egmont 1
Rue des Petits Carmes 19
B-1000 Bruxelles

Direction des relations économiques et bilatérales extérieures

- a) Service Afrique du Sud du Sahara (B.22)
Tel. (32-2) 501 85 77
- b) Coordination de la politique commerciale (B.40)
Tel. (32-2) 501 83 20
- c) Service transports (B.42)
Tel. (32-2) 501 37 62
Fax (32-2) 501 88 27

Ministère des affaires économiques
ARE 4 o division, service des licences
Avenue du Général Leman 60
B-1040 Bruxelles
Tel. (32-2) 206 58 16/27
Fax (32-2) 230 83 22

Ministère des finances
Trésorerie
Avenue des Arts 30
B-1040 Bruxelles
Fax (32-2) 233 75 18

TANSKA

Justitsministeriet
Slotholmsgade 10
DK-1216 København K
Tel. (45) 33 92 33 40
Fax (45) 33 93 35 10

Erhvervsfremme Styrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
DK-2100 København O
Tel. (45) 35 46 60 00
Fax (45) 35 46 60 01

Udenrigsministeriet
Asiatisk Plads 2
DK-1402 København K
Tel. (45) 33 92 00 00
Fax (45) 32 54 05 33

SAKSA

Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA)
Frankfurter Straße 29-35
D-65760 Eschborn

KREIKKA

Ministry of Foreign Affairs
Ambassador Nikolaos Chatoupis
Directorate A7
Tel. (301) 361 00 12
Fax (301) 361 00 96/645 00 49
Zalokosta 1
GR-106 71 Athens

Ministry of National Economy
Secretariat-General for International Economic Relations
Directorate-General for External
Economic and Trade Relations
Director Th. Vlassopoulos
Tel. (301) 32 86 401-3
Fax (301) 32 86 404

Directorate of Procedure of External Trade Directors:
I. Tseros
Tel. (301) 32 86 021/23
Fax (301) 32 86 059

A. Iglessis
Tel. (301) 32 86 051
Fax (301) 32 86 094
Ermou and Kornarou 1
GR-105 63 Athens

ESPANJA

Ministerio de Economía
Dirección General de Comercio e Inversiones
Paseo de la Castellana, 162
E-28046 Madrid
Tel. (34) 913 49 39 83
Fax (34) 913 49 35 62

RANSKA

Ministère de l'économie, des finances et de l'industrie
Direction générale des douanes et des droits indirects
Cellule embargo — Bureau E2
Tel. (33) 144 74 48 93
Fax (33) 144 74 48 97

Ministère des affaires étrangères
Direction des Nations unies et des organisations internationales
Tel. (33) 143 17 59 68
Fax (33) 143 17 46 91

IRLANTI

Department of Foreign Affairs
Bilateral Economic Relations Section
76-78 Harcourt Street
Dublin 2
Ireland
Tel. (353-1) 40 82 492
Fax (353-1) 47 85 927

ITALIA

Ministero degli Affari esteri
D.G.A.E.-Uff. X
Roma
Tel. (0039) 06 36 91 37 50
Fax (0039) 06 36 91 37 52

Ministero del Commercio estero
Gabinetto
Roma
Tel. (0039) 06 59 93 23 10
Fax (0039) 06 59 64 74 94

Ministero dei Trasporti
Gabinetto
Roma
Tel. (0039) 06 44 26 71 16/06 84 90 40 94
Fax (0039) 06 44 26 71 14

LUXEMBURG

Ministère des affaires étrangères
Direction des relations économiques internationales et de la coopération
BP 1602
L-1016 Luxembourg

ALANKOMAAT

Ministerie van Buitenlandse Zaken
Directie Verenigde Naties
Afdeling Politieke Zaken
2594 AC Den Haag
Tel. (31-70) 348 42 06
Fax (31-70) 348 67 49

ITÄVALTA

Bundesministerium für wirtschaftliche Angelegenheiten
Abteilung II/A/2
Landstrasser Hauptstraße 55-57
A-1030 Wien

Bundesministerium für Wissenschaft und Verkehr
Oberste Zivilluftfahrtbehörde (OZB)
Radetzkystraße 2
A-1030 Wien

Österreichische Nationalbank
Otto Wagner Platz 3
A-1090 Wien
Tel. (01) 40 420

PORTUGALI

Ministério dos Negócios Estrangeiros
Direcção-Geral dos Assuntos Multilaterais — SPM
Largo do Rêlvas
P-1399-030 Lisboa
Tel. (351) 213 94 67 02
Fax (351) 213 94 60 73

Ministério das Finanças
Direcção-Geral dos Assuntos Europeus e Relações Internacionais
Av. Infante D. Henrique, n.º 1 C 2.º
P-1100 Lisboa
Tel. (351) 218 82 32 40/41
Fax (351) 218 82 33 99

SUOMI

Ulkoasiainministeriö
PL 176
FIN-00161 Helsinki

Utrikesministeriet
PB 176
FIN-00161 Helsingfors

RUOTSI

Foreign Ministry
ERS
S-103 33 Stockholm
Tel. (46) 8 405 10 00
Fax (46) 8 723 11 76

YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA

Sanctions Unit
United Nations Department
Foreign and Commonwealth Office
King Charles Street
London
SW1A 2AH
Tel. (44-207) 72 70 36 39
Fax (44-207) 72 70 14 73

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1147/2001,
annettu 12 päivänä kesäkuuta 2001,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä kesäkuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä kesäkuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 12 päivänä kesäkuuta 2001 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	82,4
	999	82,4
0707 00 05	052	65,3
	068	68,6
	999	66,9
0709 90 70	052	84,3
	388	70,2
	624	65,1
	999	73,2
0805 30 10	388	69,5
	528	63,6
	624	60,5
	999	64,5
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	92,3
	400	105,8
	404	79,3
	508	83,8
	512	90,1
	524	69,8
	528	74,9
	720	95,2
	804	92,7
	999	87,1
0809 10 00	052	222,3
	999	222,3
0809 20 95	052	386,6
	064	138,6
	400	284,3
	999	269,8

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2032/2000 (EYVL L 243, 28.9.2000, s. 14) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1148/2001,**annettu 12 päivänä kesäkuuta 2001,****kaupan pitämisessä hedelmä- ja vihannesalalla sovellettavista vaatimustenmukaisuustarkastuksista**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

nesalan toimijoista tietokanta, joka täydentää asetuksella (ETY) N:o 2251/92 perustettua rekisteriä.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 911/2001 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Tuoreiden hedelmien ja vihannesten laatutarkastuksista 29 päivänä heinäkuuta 1992 annettuun komission asetukseen (ETY) N:o 2251/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 766/97 ⁽⁴⁾, on tehtävä lukuisia muutoksia hedelmä- ja vihanneskaupan kehityksen ammattimaistumisen sekä alan yhteistä markkinajärjestelyä koskevien muutosten huomioon ottamiseksi ja asetuksen eräiden epätasallisuuden selventämiseksi. Uusien tekstien yksinkertaistamiseksi ja selkeyttämiseksi kyseinen lainsäädäntö olisi laadittava kokonaan uudelleen ja asetus (ETY) N:o 2251/92 olisi kumottava.

(2) Jäsenvaltioiden on nimettävä valvontaelimet, jotka vastaavat vaatimustenmukaisuustarkastusten suorittamisesta kussakin kaupan pitämisen vaiheessa. Jäsenvaltioiden erilaiset tilanteet huomioon ottaen olisi suotavaa, että kussakin niistä jokin näistä elimistä saisi tehtäväkseen kaikkien nimettyjen elinten välisen yhteydenpidon ja koordinoinnin.

(3) Vaatimustenmukaisuustarkastukset on suoritettava pistokokeita käyttäen, ja niissä on keskityttävä toimijoihin, joilla vaatimustenvastaisten tavaroiden riski on suurin. Jäsenvaltioiden on laadittava omille kansallisille markkinoilleen luonteenomaisten piirteiden perusteella säännöt, joiden mukaan tarkastukset suunnataan tiettyihin toimijaluokkiin. Valvontaa koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen avoimuuden vuoksi on suotavaa, että kansalliset säännöt toimitetaan komissiolle tiedoksi. Toimijoiden ja näiden luonteenomaisten piirteiden tuntemus on välttämätöntä, jotta jäsenvaltioiden tutkimukset voidaan kohdentaa oikein, ja sen vuoksi jokaisessa jäsenvaltiossa on laadittava hedelmä- ja vihan-

(4) Hedelmien ja vihannesten viennin kolmansiin maihin on oltava vaatimusten mukaista, ja jäsenvaltioiden on se varmistettava ja todistettava siten kuin säädetään Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomissiossa tehdyn tuoreiden hedelmien ja vihannesten sekä kuivien ja kuivattujen hedelmien standardointia koskevassa Geneven pöytäkirjassa sekä hedelmien ja vihannesten kansainvälisten vaatimusten soveltamista koskevassa OECD:n järjestelmässä. Kolmansista maista tapahtuvan hedelmien ja vihannesten tuonnin on oltava kaupan pitämisen vaatimusten tai muiden vähintään niitä vastaavien vaatimusten mukaista. Näiden tavaroiden vaatimustenmukaisuus on siis tarkastettava ennen niiden tuomista yhteisön tullialueelle, lukuun ottamatta sellaisia pienikokoisia eriä, joiden vaatimustenvastaisuusriskin valvontaviranomaiset arvioivat vähäiseksi. Eräiden kolmansien maiden, joissa vaatimustenmukaisuus voidaan taata tyydyttävällä tavalla, valvontaelimien voidaan antaa suorittaa tarkastustoimitus. Tätä mahdollisuutta käytettäessä jäsenvaltioiden olisi tarkastettava säännöllisesti kolmansien maiden valvontaelimien tekemien tarkastusten luotettavuus ja ilmoitettava komissiolle näiden tarkastusten tulokset.

(5) Olisi varmistettava, ettei teolliseen jalostukseen tarkoitettuja tuotteita, joiden ei tarvitse olla vaatimusten mukaisia, saateta tuoreena nautittaviksi tarkoitettujen tuotteiden markkinoille. Sen lisäksi että tällaiset tuotteet on merkittävä asianmukaisesti, niiden mukana olisi joissakin tapauksissa oltava todistus teollisesta käyttötarkoituksesta, josta käy ilmi tarkoitettu loppukäyttö ja jonka avulla tätä loppukäyttöä voidaan valvoa.

(6) Hedelmille ja vihanneksille, joihin sovelletaan vaatimustenmukaisuustarkastuksia, on tehtävä samankaltaiset tarkastukset kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa. Tätä varten olisi otettava käyttöön Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission suosittelemat tarkastuksia koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jotka puolestaan noudattavat vastaavia OECD:n suosituksia. On kuitenkin tarpeen säätää erityiset vähittäismyyntivaiheen tarkastuksia koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 129, 11.5.2001, s. 3.⁽³⁾ EYVL L 219, 4.8.1992, s. 9.⁽⁴⁾ EYVL L 112, 29.4.1997, s. 10.

(7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat hedelmien ja vihannesten hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on tehtävä kaupan pitämisen kaikissa vaiheissa asetuksen (EY) N:o 2200/96 7, 8 ja 9 artiklassa säädetty kaupan pitämisen vaatimustenmukaisuustarkastukset tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

2 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä yksi toimivaltainen viranomainen, jäljempänä 'koordinoitiviranomainen', joka vastaa tämän asetuksen sovellusalaan kuuluvien kysymysten koordinoinnista ja niitä koskevasta yhteydenpidosta.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle:

- edellä olevan 1 kohdan mukaisesti nimeämänsä koordinoitiviranomaisen nimi sekä posti- ja sähköpostiosoite,
- asetuksen (EY) N:o 2200/96 7 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti nimeämiensä valvonnasta vastaavien elinten, jäljempänä 'valvontaelimet', nimet sekä posti- ja sähköpostiosoitteet, ja
- täsmällinen määritelmä nimettyjen valvontaelinten toimivalta-alueesta.

3. Koordinoitiviranomainen voi olla valvontaelin tai yksi valvontaelimistä taikka jokin muu 1 kohdan mukaisesti nimetty elin.

4. Komissio julkaisee luettelon jäsenvaltioiden nimeämistä koordinoitiviranomaisista *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden* C-sarjassa.

3 artikla

Toimijatietokanta

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön hedelmä- ja vihannealan toimijoista tietokanta, johon kerätään tiedot tässä artiklassa määritellyin edellytyksin sellaisten hedelmien ja vihannesten, joille on vahvistettu vaatimukset asetuksen (EY) N:o 2200/96 2 artiklan mukaisesti, kaupan pitämiseen osallistuvista toimijoista.

'Toimijalla' tarkoitetaan luonnollista tai oikeushenkilöä, jolla on hallussaan hedelmiä tai vihanneksia, joihin on sovellettava kaupan pitämisen vaatimuksia, ja jonka tarkoituksena on niiden esillepano myyntitarkoituksessa, myyntiin saattaminen, myyminen tai muulla tavoin kaupan pitäminen omaan tai kolmannen henkilön lukuun yhteisön alueella ja/tai niiden vieminen kolmansiin maihin.

Jäsenvaltiot päättävät edellytyksistä, joilla seuraavat toimijat otetaan tietokantaan tai jätetään sen ulkopuolelle:

- toimijat, joiden toiminta on luonteeltaan sellaista, että se vapauttaa ne asetuksen (EY) N:o 2200/96 3 artiklan nojalla velvollisuudesta noudattaa kaupan pitämisen vaatimuksia,
- luonnolliset tai oikeushenkilöt, joiden toiminta hedelmä- ja vihannealalla rajoittuu joko tavarankuljetuksiin tai hedelmien ja vihannesten vähäisessä määrin tapahtuvaan vähittäismyyntiin.

2. Kun tietokanta muodostuu useammista erillisistä osista, koordinoitiviranomaisen on huolehdittava tietokannan ja sen osien yhdenmukaisuudesta sekä niiden päivityksistä. Valvontaelinten on toteutettava päivitykset kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa tekemiensä tarkastusten yhteydessä keräämiensä tietojen perusteella.

3. Tietokannassa on oltava kunkin toimijan rekisterinumero, nimi, osoite, johonkin tämän asetuksen 4 artiklassa mainittuun luokkaan sijoittamiseksi tarvittavat tiedot ja erityisesti tämän aseman kaupan pitämisen ketjussa, toiminnan laajuutta osoittava maininta ja tiedot toimijaa koskeneiden aiempien tarkastusten havainnoista sekä kaikki muut valvonnan kannalta tarpeelliseksi katsottavat tiedot.

4. Toimijoiden on annettava tietokantaa luotaessa ja sitä päivitettäessä jäsenvaltioiden tarpeelliseksi katsomat tiedot. Jäsenvaltioiden on vahvistettava edellytykset, joilla toimijoiden, jotka eivät ole asettuneet niiden alueelle mutta toimivat sillä, on oltava mukana niiden tietokannassa.

4 artikla

Vaatimustenmukaisuustarkastukset sisämarkkinoilla

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön pistokokeisiin perustuva tarkastusjärjestelmä tarkastaakseen rekisteröityjen toimijoiden hallussaan pitämien tuotteiden vaatimustenmukaisuuden kaupan pitämisen kaikissa vaiheissa.

Jäsenvaltioiden on tässä järjestelmässä vahvistettava kunkin aiemmin määrittelemänsä toimijaluokan osalta riittävä tiheys valvontaelinten tekemille tarkastuksille yhteisön lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi käyttäen perusteena riskianalyysiä siitä, pitääkö toimija kaupan tuotteita, jotka eivät täytä kaupan pitämisen vaatimuksia. Riskianalyysin on perustuttava yritysten kokoon, niiden sijoittumiseen kaupan pitämisen ketjussa, aiemmissa tarkastuksissa tehtyihin havaintoihin sekä jäsenvaltioiden määrittelemiin mahdollisiin muihin tekijöihin. Hedelmien ja vihannesten kauppakunnostamisesta ja pakkaamisesta erityisesti tuotantoalueella vastaavat toimijat on tarkastettava useammin kuin muihin luokkiin kuuluvat toimijat. Tarkastukset voidaan tehdä myös kuljetuksen aikana.

Jos tarkastuksissa ilmenee merkittäviä vaatimustenvastaisuuksia, valvontaelinten on lisättävä kyseisiä toimijoita koskevia tarkastuksia.

2. Toimijoiden on annettava valvontaelimille kaikki tiedot, jotka nämä katsovat tarpeelliseksi tarkastusten järjestämiseksi ja tekemiseksi.

3. Jäsenvaltiot voivat antaa toimijoille kolmeksi vuodeksi uusittavissa olevan luvan kiinnittää jokaiseen lähetettyyn pakkaukseen liitteessä III olevan mallin mukainen etiketti, jos toimijoiden toimittamiin hedelmiin ja vihanneksiin sovelletaan kaupan pitämisen vaatimuksia ja jos kyseessä on lähetysvaihe, joka tarjoaa riittävät takeet hedelmien ja vihannesten korkeasta ja tasaisesta vaatimustenmukaisuudesta.

Tämän mahdollisuuden saavien toimijoiden on lisäksi täytettävä seuraavat edellytykset:

- niillä on oltava valvontahenkilöstö, jolla on jäsenvaltion hyväksymä koulutus,
- niillä on oltava asianmukaiset laitteet tuotteiden kauppakunnostusta ja pakkaamista varten,
- niiden on sitouduttava tekemään vaatimustenmukaisuustarkastus lähettämilleen tavaroille, ja niillä on oltava rekisteri, joka sisältää tiedot kaikista niiden suorittamista tarkastustoimista.

Kun toimija ei enää tarjoa riittäviä takeita korkeasta ja tasaisesta vaatimustenmukaisuudesta tai kun jokin edellä mainituista edellytyksistä ei enää täyty, jäsenvaltion on peruttava toimijalle antamansa lupa kiinnittää jokaiseen tämän lähettämään pakkaukseen liitteessä III olevan mallin mukainen etiketti.

4. Koordinointiviranomaisen on annettava tiedoksi komissiolle edellä 1 kohdassa mainitun tarkastusjärjestelmän säännökset ennen tämän asetuksen voimaantuloa. Tiedonannossa on erityisesti täsmennettävä määritetyt eri toimijaluokat ja niistä kullekin vahvistettu tarkastustilheys sekä tarvittaessa 3 kohdan säännösten yksityiskohtaiset soveltamisedellytykset, 5 artiklan 1 kohdan säännösten yksityiskohtaiset soveltamisedellytykset sekä kyseisiin eri toimijoihin sovellettavat tarkastusten vähimmäismäärät/-osuudet. Tarkastusjärjestelmän jokaisesta myöhemmästä muutoksesta on ilmoitettava komissiolle viipymättä.

5 artikla

Vaatimustenmukaisuustarkastus viennin yhteydessä

1. Ennen kuin kolmansiin maihin vietäviksi tarkoitetut tuotteet lähtevät yhteisön tullialueelta vientivaiheen toimivaltaisen valvontaelimen on varmistettava vaatimustenmukaisuustarkastuksella, että tuotteet ovat kaupan pitämisen vaatimusten mukaisia.

Viejien on annettava valvontaelimille kaikki tiedot, jotka nämä katsovat tarpeelliseksi tarkastusten järjestämiseksi ja tekemiseksi.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa 4 artiklan 3 kohdan säännösten soveltamisedellytykset täyttävälle toimijoille kunkin toimijaluokan osalta riskianalyysin perusteella sen lähetysten ja määrien vähimmäisosuuden, jolle vientivaiheen toimivaltaisen valvontaelimen on tehtävä vaatimustenmukaisuustarkastus. Osuuden on oltava riittävän suuri yhteisön lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi. Jos tarkastuksissa ilmenee merkittäviä vaatimustenvastaisuuksia, valvontaelinten on lisättävä kyseisten toimijoiden tarkastettujen lähetysten osuutta.

2. Valvontaelin antaa liitteessä I säädetyn vaatimustenmukaisuustodistuksen kullekin vietäväksi tarkoitetulle erälle, jonka se katsoo 1 kohdassa mainittujen tarkastustoimien perusteella olevan vaatimusten mukainen. Useampia eriä samalla kertaa vietäessä erien vaatimustenmukaisuus voidaan todistaa yhdellä ainoalla todistuksella, jossa kaikki vietävät erät luetellaan erikseen.

3. Toimivaltaiset tulliviranomaiset voivat hyväksyä vienti-ilmoituksen ainoastaan, jos:

- tavaroiden mukana on edellä 2 kohdassa tai 8 artiklan 2 kohdassa mainittu todistus, tai
- toimivaltainen valvontaelin on ilmoittanut tulliviranomaiselle sopivaksi katsomallaan tavalla, että kyseisille erille on myönnetty jompikumpi mainituista todistuksista.

6 artikla

Vaatimustenmukaisuustarkastus tuonnin yhteydessä

1. Kolmansista maista peräisin oleville tuotteille on tehtävä kaupan pitämisen vaatimustenmukaisuutta koskeva tarkastus ennen niiden luovuttamista vapaaseen liikkeeseen.

Tuojien on annettava valvontaelimille kaikki tiedot, jotka nämä katsovat tarpeelliseksi tämän artiklan 2 kohdassa ja 7 artiklan 5 kohdassa mainittujen tarkastusten järjestämiseksi ja tekemiseksi.

2. Jollei 7 artiklan säännöksistä muuta johdu, tuontivaiheen toimivaltainen valvontaelin tekee jokaiselle erälle vaatimustenmukaisuustarkastuksen ja, jos tuotteet ovat vaatimusten mukaisia, myöntää liitteessä I säädetyn vaatimustenmukaisuustodistuksen. Useampia eriä samalla kertaa tuotaessa erien vaatimustenmukaisuus voidaan todistaa yhdellä ainoalla todistuksella, jossa kaikki tuotavat erät luetellaan erikseen.

3. Tulliviranomaiset voivat sallia tavaroiden luovutuksen vapaaseen liikkeeseen ainoastaan, jos:

- niiden mukana on edellä 2 kohdassa tai 7 artiklan 3 kohdassa taikka 8 artiklan 2 kohdassa mainittu todistus, tai

— toimivaltainen valvontaelin on ilmoittanut tulliviranomaiselle sopivaksi katsomallaan tavalla, että kyseisille erille on myönnetty jompikumpi mainituista todistuksista.

4. Jos tuontivaiheen toimivaltainen valvontaelin arvioi, että tiettyjen enintään 500 kilogramman erien vaatimustenvastaisuusriski on vähäinen, se voi edellä olevasta 1, 2 ja 3 kohdasta poiketen jättää näiden erien tarkastuksen tekemättä. Se antaa tulliviranomaiselle tätä tarkoittavan, valvontaelimen leimalla varustetun ilmoituksen tai ilmoittaa tälle asiasta jollakin muualla tavalla, jolloin tulliviranomainen voi tehdä tulliselvityksen.

7 artikla

Kolmansien maiden tekemien tarkastusten hyväksyminen ennen yhteisöön tuontia

1. Komissio voi asetuksen (EY) N:o 2200/96 46 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti hyväksyä kolmannen maan pyynnöstä tämän kolmannen maan ennen yhteisöön tuontia tekemät vaatimustenmukaisuutta koskevat tarkastustoimet.

2. Edellä 1 kohdassa mainittu hyväksyntä voidaan myöntää sellaisille kolmansille maille, jotka sitä hakevat ja joiden alueella noudatetaan yhteisöön vietävien tuotteiden osalta yhteisön kaupan pitämisen vaatimuksia tai vähintään niitä vastaavia vaatimuksia.

Hyväksynnässä nimetään se kolmannen maan viranomainen, jonka vastuulla 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastustoimien toteutetaan. Tämä edustaja vastaa yhteydenpidosta yhteisön kanssa. Hyväksynnässä nimetään myös ne valvontaelimet, jäljempänä 'valvontaelimet', jotka vastaavat mainittujen tarkastusten toteuttamisesta.

Hyväksyntä voi koskea ainoastaan kyseisestä kolmannesta maasta peräisin olevia tuotteita, ja se voidaan rajata koskemaan ainoastaan tiettyjä tuotteita.

Komissio julkaisee luettelon kolmansille maille tämän artiklan edellytyksillä myönnettyistä hyväksynnöistä *Euroopan yhteisöjen virallisen lehden C-sarjassa*.

3. Hyväksytyt valvontaelimet on oltava virallinen tai 2 kohdassa mainitun edustajan virallisesti tunnustama, sen on tarjottava riittävät takeet ja sillä on oltava 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen menetelmien tai niitä vastaavien menetelmien mukaisten tarkastusten tekemiseen tarvittava henkilökunta sekä laitteet ja laitteistot.

Valvontaelimet antavat kullekin tarkastetulle erälle ennen yhteisön tullialueelle tuomista liitteessä I säädetyn vaatimustenmukaisuustodistuksen tai jonkin muun, komission ja kyseisen kolmannen maan kesken sovitun todistuksen. Useampia eriä samalla kertaa tuotaessa erien vaatimustenmukaisuus voidaan todistaa yhdellä ainoalla todistuksella, jossa kaikki tuotavat erät luetellaan erikseen.

4. Komissio voi peruuttaa hyväksynnän, jos merkittävässä joukossa eriä tai määriä todetaan, että tavarat eivät vastaa valvontaelinten myöntämiin vaatimustenmukaisuustodistuksiin merkittyjä tietoja.

5. Jäsenvaltioiden on tarkastettava tuonnin yhteydessä tässä artiklassa mainituilla edellytyksillä tuotujen tuotteiden vaatimustenmukaisuus tekemällä vaatimustenmukaisuustarkastuksia kunkin kyseessä olevan kolmannen maan osalta merkittävälle osalle näillä edellytyksillä tuoduista lähetyksistä tai määristä. Tarkasteltavan osan on oltava riittävä takaamaan, että valvontayksiköt noudattavat yhteisön lainsäädäntöä. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että näin tarkastettuihin eriin sovelletaan 9 artiklan 3 kohdassa säädettyjä toimenpiteitä silloin kun erät eivät ole kaupan pitämistä koskevien vaatimusten mukaisia.

Jos tarkastuksissa ilmenee merkittäviä vaatimustenvastaisuuksia, jäsenvaltioiden on ilmoitettava siitä viipymättä komissiolle ja valvontaviranomaisten on lisättävä tämän artiklan säännösten mukaisesti tarkastettujen lähetysten ja määrien osuutta.

6. Koordinointiviranomaisen on toimitettava komissiolle tiedoksi kunkin vuosineljänneksen osalta viimeistään kyseisen vuosineljänneksen päättymistä seuraavan vuosineljänneksen kuluessa, kyseisten kolmansien maiden ja kyseisten tuotteiden mukaan jaoteltuna, 1 kohdassa säädetyillä edellytyksillä tuotujen erien lukumäärä ja tuodut määrät, niiden erien lukumäärä ja tuodut määrät, joille on tehty 5 kohdassa tarkoitettu vaatimustenmukaisuustarkastus, ja näiden erien joukosta ne erät, joiden osalta valvontaelimet katsoivat, että ne eivät olleet kolmannen maan valvontaelimen myöntämiin vaatimustenmukaisuustodistuksiin kirjattujen tietojen mukaisia, sekä täsmennettävä kuhunkin tuotuun erään sisältynyt määrä ja todettujen virheiden luonne.

7. Tulliviranomaisten on toimitettava koordinointiviranomaiselle tai valvontaelimille kaikki tämän artiklan säännösten soveltamiseksi tarvittavat tiedot.

8 artikla

Teolliseen jalostukseen tarkoitettut tuotteet

1. Tässä asetuksessa teolliseen jalostukseen tarkoitetuilla tuotteilla tarkoitetaan hedelmiä ja vihanneksia, joihin on sovellettava kaupan pitämisen vaatimuksia ja jotka kuljetetaan jalostuslaitoksiin jalostettavaksi tuotteiksi, joiden nimike yhdistetyssä nimekkeistössä on eri kuin alkuperäisen tuoreen tuotteen nimike.

2. Toimivaltaisten valvontaelinten on myönnettävä liitteessä II säädetty todistus teollisesta käyttötarkoituksesta kolmansiin maihin viettäville ja yhteisöön tuotaville tuotteille, kun nämä tuotteet on tarkoitettu teolliseen jalostukseen eikä kaupan pitämisen vaatimustenmukaisuusvelvoite siten asetuksen (EY) N:o 2200/96 3 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti koske niitä. Niiden on varmistettava, että 3 kohdassa säädettyjä erityisiä merkintää koskevia säännöksiä noudatetaan.

3. Tuonnin osalta toimivaltainen valvontaelin antaa viipymättä 2 kohdassa tarkoitetun todistuksen myöntämisen jälkeen jäljennöksen mainitusta todistuksesta sekä kaikki jalostustoimien mahdollista valvontaa varten tarvittavat tiedot sen jäsenvaltion koordinoitaviranomaiselle, jossa jalostaminen tapahtuu. Jalostamisen jälkeen jalostusyritys lähettää todistuksen takaisin toimivaltaiselle valvontaelimelle, joka varmistaa, että tuotteet on todella jalostettu.

4. Pakkaajan on kiinnitettävä teolliseen jalostukseen tarkoitettujen tuotteiden pakkaukseen näkyvä etiketti, jossa on maininta "tarkoitettu jalostettavaksi" tai jokin muu samaa tarkoittava maininta. Irtotavarana toimitettujen ja suoraan kuljetusvälineeseen lastattujen tavaroiden osalta maininnan on oltava tavarana mukana seuraavassa lomakkeessa, joka on asetettu näkyvästi kuljetusvälineen sisäpuolelle.

5. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarpeelliseksi arvioimansa ja erityisesti muiden jäsenvaltioiden kanssa tehtävää yhteistyötä koskevat toimenpiteet estääkseen tuoretavaroiden markkinoille tarkoitettujen tavaroiden lähettämisen tuotantoalueen ulkopuolelle teolliseen jalostukseen tarkoitettuina tavaroina.

9 artikla

Tarkastusmenetelmät

1. Tässä asetuksessa säädetty vaatimustenmukaisuustarkastukset on loppukuluttajille tapahtuvaa vähittäismyyntivaihetta lukuun ottamatta tehtävä liitteessä IV olevien menetelmien mukaisesti, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava kuluttajille tapahtuvan vähittäismyyntivaiheen vaatimustenmukaisuustarkastuksia koskevat yksityiskohtaiset erityissäännöt.

2. Kun tavaroiden on todettu olevan kaupan pitämisen vaatimusten mukaisia, toimivaltainen valvontaelin voi myöntää liitteessä I säädetyn vaatimustenmukaisuustodistuksen. Todistus myönnetään kaikissa tapauksissa sekä tuonnin että viennin yhteydessä.

3. Kun tavaroiden on todettu olevan vaatimusten vastaisia, valvontaelin antaa toimijalle tai tämän edustajalle vaatimusten vastaisuusilmoituksen. Tavaroiden, joille on annettu vaatimusten vastaisuusilmoitus, ei voida siirtää ilman vaatimusten vastaisuusilmoituksen antaneen valvontaelimen lupaa. Luvan edellytykseksi voidaan asettaa mainitun valvontaelimen vahvistamisen edellytysten noudattaminen.

Toimijat voivat päättää kunnostaa kaikki tavarat tai osan tavaroista vaatimustenmukaisiksi. Vaatimustenmukaisiksi saatettuja tavaroita ei voida pitää kaupan ennen kuin toimivaltainen valvontaelin on varmistanut asianmukaisin keinoin, että tavarat

on kunnostettu vaatimustenmukaisiksi. Valvontaelin ei tällaisessa tapauksessa myönnä liitteessä I säädettyä vaatimustenmukaisuustodistusta kyseiselle erälle tai sen osalle ennen kuin se on kunnostettu vaatimustenmukaiseksi.

10 artikla

Loppusäännökset

1. Kun jonkin jäsenvaltion alueella todetaan toisesta jäsenvaltiosta peräisin oleva tavaraerä vaatimustenvastaiseksi tukku-kauppavaiheessa tai sitä ennen, jakelukeskukset mukaan luetuina, jo pakattaessa havaittavissa olevien vikojen tai laadun heikkenemisen vuoksi, kyseisen jäsenvaltion valvontaelinten on valvottava, että vaatimustenvastainen tapaus ilmoitetaan viipymättä niiden jäsenvaltioiden koordinoitaviranomaisille, joita asia saattaa koskea.

2. Jos kolmannelle maalle tuotava tavaraerä todetaan vaatimustenvastaiseksi, kyseisen jäsenvaltion koordinoitaviranomaisen on ilmoitettava siitä viipymättä komissiolle ja niiden jäsenvaltioiden koordinoitaviranomaisille, joita asia saattaa koskea, ja näiden on huolehdittava tarvittavasta tiedon levittämisestä alueellaan. Komissiolle asia on annettava tiedoksi komission ilmoittaman elektronisen järjestelmän avulla.

3. Tämän asetuksen soveltamiseksi niiden tuotteiden, joille on vahvistettu kaupan pitämisen vaatimukset, laskuissa ja saateasiakirjoissa on mainittava tuotteiden laatuluokka, alkupe-
rämaa ja tarvittaessa tuotteen jalostuskäyttötarkoitus. Tätä vaatimusta ei sovelleta vähittäiskaupassa loppukuluttajalle.

11 artikla

1. Kumotaan asetus (ETY) N:o 2251/92.

2. Toimijat, jotka oli asetuksen (ETY) N:o 2251/92 6 artiklan nojalla vapautettu lähetystarkastuksesta, voivat käyttää asetuksen (ETY) N:o 2251/92 liitteessä III säädettyä etiketillä varustettua pakkausmateriaalia 31 päivään joulukuuta 2002 saakka.

3. Asetuksen (ETY) N:o 2251/92 3 artiklan 9 kohdan mukaisesti myönnetty tarkastustodistukset ovat voimassa kyseisen todistuksen kohdassa 12 mainitun voimassaoloajan loppuun saakka. Asetuksen (ETY) N:o 2251/92 10 artiklan mukaisesti myönnetty todistukset teollisesta käyttötarkoituksesta ovat voimassa 31 päivään tammikuuta 2002.

12 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2002.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä kesäkuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

TUOREIDEN HEDELMIEN JA VIHANNESTEN YHTEISÖN KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSIA KOSKEVA VAATIMUSTENMUKAISUUSTODISTUS

1. Toimija		Asetuksessa (EY) N:o 2200/96 vahvistettuja hedelmiin ja vihanneksiin sovellettavia kaupan pitämisen vaatimuksia koskeva vaatimustenmukaisuustodistus Nro (tämä todistus on tarkoitettu ainoastaan valvontaelimille)	
2. Pakkaaja, jonka tunnistetiedot ovat pakkauksen päällä (jos eri kuin toimija)		3. Valvontaelin	
		4. Tarkastuspaikka/alkuperämaa ⁽¹⁾	5. Määräalue tai -maa
6. Kuljetusvälineen tunnistetiedot			7. ☐ sisäinen ☐ tuonti ☐ vienti
8. Pakkaus (lukumäärä ja tyyppi) — — — —	9. Tuote (lajike, jos vaatimukset sitä edellyttävät)	10. Laatuluokka	11. Paino kilogrammoina, brutto/netto ⁽²⁾
12. Edellä oleva valvontaelin todistaa pistokokeiden perusteella, että edellä mainittu tavara tarkastushetkellä vastaa voimassa olevia, asetuksen (EY) N:o 2200/96 2 artiklassa tarkoitettuja kaupan pitämisen vaatimuksia. Aiottu tullitoimipaikka: saapuminen/lähteminen ⁽²⁾ Voimassaoloaika: päivää Myöntämispaikka ja -aika Tarkastusleima Tarkastaja: Allekirjoitus (painokirjaimin)			
13. Huomautuksia			

⁽¹⁾ Kun tuote jälleenviedään, sen alkuperä on mainittava 9 kohdassa.⁽²⁾ Tarpeeton yliviivataan.

LIITE III

EDELLÄ OLEVAN 4 ARTIKLAN 3 KOHDASSA MAINITUN ETIKETIN MALLI

	Asetus (EY) N:o .../2001 Nro (jäsenvaltio)
---	--

LIITE IV

EDELLÄ OLEVAN 9 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT TARKASTUSMENETELMÄT

Huom.: Nämä tarkastusmenetelmät perustuvat Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission pilaantumisalttiiden tuotteiden laatuvaatimusten asettamista ja laadun kehittämistä käsittelevän työryhmän tuoreiden hedelmien ja vihannesten laadun valvontaa koskevassa oppaassa annettuihin sääntöihin.

1. Määritelmät

a) vaatimustenmukaisuustarkastus

Tarkastus, joka tehdään sen tarkistamiseksi, ovatko hedelmät ja vihannekset asetuksessa (EY) N:o 2200/96 vahvistettujen kaupan pitämisen vaatimusten mukaisia.

b) tarkastaja

Toimivaltaisen valvontaelimen asianmukaisesti valtuuttama viranomainen, joka saa jatkuvaa ja vaatimustenmukaisuutta koskevien tarkastustoimien suorittamiseen soveltuvaa koulutusta.

c) lähetys

Saman toimijan kaupan pidettäväksi tarkoitettu tuotemäärä, joka on esitetty tarkastushetkellä ja määritelty asiakirjassa. Lähetys voi muodostua yhden tai useamman tyyppisistä tuotteista, ja siihen voi sisältyä yksi tai useampia eriä hedelmiä ja vihanneksia.

d) erä

Tuotemäärä, jolla tarkastushetkellä esitettynä on seuraavat samat ominaisuudet:

- pakkaaja ja/tai lähettäjä,
- alkuperämaa,
- tuote,
- tuotteen luokka,
- kokoluokka (jos tuotteeseen sovelletaan kokolajittelua),
- lajike tai kauppatyyppi (vastaavien vaatimusten määräysten mukaisesti),
- pakkauksen tyyppi ja ulkoasu.

Jos kuitenkin tarkastuksen yhteydessä erä on vaikea erottaa ja/tai erä ei ole mahdollista esittää erillään, lähetysten kaikkien erien voidaan tässä erityistapauksessa katsoa muodostavan yhden ja saman erän, jos niiden tuotetyyppejä, lähettäjiä, alkuperämaata, luokkaa sekä lajiketta ja kauppatyyppiä — mikäli niistä on vaatimuksissa säädetty — koskevat ominaisuudet ovat yhdenmukaiset.

e) näytteenotto

Tietystä määrästä tuotetta muodostuvan väliaikaisen näytteen (jota kutsutaan näytteeksi) ottaminen vaatimustenmukaisuustarkastuksen yhteydessä.

f) perusnäyte

Erästä otettu pakkaus tai irtotavaran osalta yhdestä kohtaa erää otettu määrä.

g) kokoomanäyte

Useita erästä otettuja edustavia perusnäytteitä, joiden määrä on riittävä erän arvioimiseen kaikkien tekijöiden osalta.

h) supistettu näyte

Kokoomanäytteestä otettu määrä tuotetta, joka on riittävä erän arvioimiseen tiettyjen tekijöiden osalta. Kokoomanäytteestä voidaan ottaa useita supistettuja näytteitä.

2. Vaatimustenmukaisuustarkastuksen toteuttaminen

a) Yleistä

Vaatimustenmukaisuustarkastus tehdään arvioimalla kokoomanäyte, joka on otettu tarkasteltavan erän eri kohdista sattumanvaraisesti. Kokoomanäytteen oletetaan periaatteessa edustavan koko erää.

b) Tuotteiden esittäminen

Tarkastaja valitsee pakkaukset, jotka hän haluaa tutkia. Asianmukaisesti valtuutetun henkilön tai hänen edustajansa on sitten esitettävä ne tarkastajalle. Toimituksessa esitetään siten kokoomanäyte ja annetaan kaikki lähetysten tai erien tunnistamiseen tarvittavat tiedot.

Jos tarvitaan supistettuja näytteitä, tarkastaja valitsee ne kokoomanäytteestä.

c) Erien tunnistaminen ja/tai lähetystä koskeva yleisvaikutelma

Erien tunnistaminen tapahtuu niiden merkintöjen perusteella tai muiden tekijöiden, kuten neuvoston direktiivin 89/396/ETY ⁽¹⁾ mukaisesti tehtyjen merkintöjen perusteella. Kun on kysymys useista eristä koostuvasta lähetyksestä, tarkastajan on saatava lähetyksestä kokonaisvaikutelma saateasiakirjojen tai ilmoitusten avulla. Hänen on tällöin määriteltävä tarkastuksensa perusteella erien yhdenmukaisuus mainituissa asiakirjoissa olevien tietojen kanssa.

Jos tuotteet on määrää lastata tai ne on lastattu kuljetusvälineeseen, sitä koskevia tietoja on käytettävä lähetysten tunnistamiseen.

d) Erän tarkastaminen

— pakkausten ja ulkoasun arviointi perusnäytteiden avulla:

Pakkaukset ja niiden siisteys sekä pakkaamiseen käytetty materiaalit on tarkastettava pitäen silmällä niiden vaatimustenmukaisuutta. Jos ainoastaan jotkin pakkaustavat ovat sallittuja, tarkastajan on ratkaistava, ovatko käytetyt tavat juuri niitä. Jos johonkin tiettyyn määrään sovellettavissa vaatimuksissa on ulkoasua koskevia säännöksiä, myös ulkoasun vaatimustenmukaisuus on tarkastettava.

— merkintöjen tarkastaminen perusnäytteiden avulla:

Ensisijaisesti olisi tarkastettava, onko tuotteiden merkintä kaupan pitämisen vaatimusten mukainen. Tarkastaja tutkii, ovatko merkinnät kaikilta osin oikein tehtyjä vai olisiko niitä muutettava.

— tuotteiden vaatimustenmukaisuuden tarkastaminen:

Tarkastaja päättää, minkä suuruisen kokoomanäytteen hän tarvitsee erien arviointiin. Hän valitsee sattumanvaraisesti tarkastettavat pakkaukset, tai jos on kyse irtotuotteista, ne kohdat eristä, joista perusnäytteet on otettava. Vaurioituneita pakkauksia ei voida käyttää kokoomanäytteisiin. Ne on pantava sivuun ja tarvittaessa tutkittava erikseen ja niistä on laadittava erillinen raportti.

Jos todetaan, että tuotteet ovat vaatimusten vastaisia, näytteenottoon on sisällyttävä vähintään seuraavat määrät:

Pakatut tuotteet	
Erään kuuluvien pakkausten lukumäärä	Näytteeseen otettavien pakkausten lukumäärä (perusnäytteet)
Enintään 100	5
101—300	7
301—500	9
501—1 000	10
Yli 1 000	15 (vähintään)
Irtotavarana olevat tuotteet	
Erän koko kilogrammoina tai siihen kuuluvien yksikköjen lukumääränä	Perusnäytteiden koko kilogrammoina tai näytteisiin sisällytettävien yksikköjen lukumääränä
Enintään 200	10
201—500	20
501—1 000	30
1 001—5 000	60
Yli 5 000	100 (vähintään)

Suurikokoisten (yli 2 kg / kappale) irtotavarana olevien hedelmien ja vihannesten osalta perusnäytteiden on koostuttava vähintään viidestä kappaleesta.

Jos tarkastaja toteaa tarkastuksen jälkeen, ettei hän pysty tekemään päätöstä, hän voi tehdä uuden tarkastuksen ja tehdä päätöksen näiden kahden tarkastuksen kokonaiskeskiarvoa edustavan tuloksen perusteella.

⁽¹⁾ EYVL L 186, 30.6.1989, s. 21.

Vaatimustenmukaisuus sellaisten perusteiden osalta, joihin liittyy sisäisten vikojen olemassaolo tai puuttuminen, voidaan tarkastaa supistettujen näytteiden perusteella. Näin on erityisesti silloin, kun tarkastustoimet aiheuttavat tuotteen tuhoutumisen. Näiden näytteiden koko saa olla vain niin suuri kuin erän arvioimiseksi on ehdottoman välttämätöntä. Jos mainitun kaltaisia vikoja havaitaan tai epäillään, supistettu näyte ei saa ylittää kymmentä prosenttia alun perin tarkastusta varten otetun kokoomanäytteen koosta.

e) *Tuotteen tarkastaminen*

Tarkastettava tuote on poistettava pakkauksesta kokonaisuudessaan. Tarkastaja voi jättää sen tekemättä, jos pakkauksen tyyppi ja luonne mahdollistavat sisällön tarkastamisen pakkausta avaamatta. Tasalaatuisuuden, vähimmäisvaatimusten sekä laatu- ja kokoluokkien tarkastaminen on tehtävä kokoomanäytteen avulla. Kun tuotteessa on vikoja, tarkastaja määrittää prosenttiosuuden vaatimustenvastaisten tuotteiden lukumäärän tai painon perusteella.

f) *Tarkastusraportit*

Tarvittaessa myönnetään 9 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyt asiakirjat.

Jos tuote on todettu vaatimustenvastaiseksi, toimijalle tai tämän edustajalle on ilmoitettava vaatimustenvastaisuuden syyt. Jos tuote on mahdollista saattaa vaatimusten mukaiseksi sen merkintöjä muuttamalla, siitä on ilmoitettava toimijalle tai tämän edustajalle.

Jos tuotteessa on vikoja, vaatimusten vastaiseksi arvioitu prosenttiosuus voidaan täsmentää, ellei tuotetta voida saattaa vaatimusten mukaiseksi muuttamalla sen merkintöjä.

g) *Tuotteen arvon aleneminen vaatimustenmukaisuustarkastuksen seurauksena*

Tarkastuksen jälkeen kokoomanäyte annetaan asianmukaisesti valtuutetulle henkilölle tai tämän edustajalle.

Valvontaelimen ei tarvitse korvata niitä kokoomanäytteen osia, jotka ovat tuhoutuneet tarkastuksessa.

Kun vaatimustenmukaisuustarkastus on rajoittunut välttämättömyyteen, kyseiseltä viranomaiselta ei voida vaatia minkäänlaista korvausta tuotteen kaupallisen arvon alenemisesta.

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1149/2001,
annettu 12 päivänä kesäkuuta 2001,
perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin muniin ja munankeltuaisiin
sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon muna-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2771/75 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1516/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2771/75 8 artiklan 1 kohdan mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden ja yhteisön hintojen erotus voidaan kattaa vientituella, kun kyseiset tuotteet viedään kyseisen asetuksen liitteessä mainittuina tavaroina. Tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämijärjestelmän ja tuen määrän vahvistamisperusteiden soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohdaisista säännöistä 13 päivänä heinäkuuta 2000 annettussa komission asetuksessa (EY) N:o 1520/2000 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2390/2000 ⁽⁴⁾, määritellään tuotteet, joille on aiheellista vahvistaa tuen määrä, jota sovelletaan niiden vientiin asetuksen (ETY) N:o 2771/75 liitteessä lueteltuina tavaroina.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 1 kohdan mukaan tuen määrä 100 kilogrammalle kyseisiä perustuotteita on vahvistettava samaksi ajanjaksoksi, joka

otetaan huomioon vahvistettaessa näihin samoihin sellaisenaan vietäviin tuotteisiin sovellettavat tuet.

- (3) Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvotte-
lujen yhteydessä tehdyn maataloutta koskevan sopi-
muksen 11 artiklan mukaan jonakin tavarana vietävälle
tuotteelle myönnettävä tuki ei saa olla suurempi kuin
tälle tuotteelle sellaisenaan vietäessä myönnettävä tuki.
- (4) On varmistettava jatkossakin varojen tiukka hallinnointi
ottaen huomioon menoarvot ja varojen saatavuus.
- (5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat siipikarjan-
lihan ja munien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 liitteessä A ja asetuksen (ETY) N:o 2771/75 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin, jotka viedään asetuksen (ETY) N:o 2771/75 liitteessä I lueteltuina tavaroina, sovellettavien tukien määrät vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä kesäkuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä kesäkuuta 2001.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EYVL L 189, 30.7.1996, s. 99.

⁽³⁾ EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 276, 28.10.2000, s. 3.

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin muniin ja munankeltuaisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta 12 päivänä kesäkuuta 2001 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Määräpaikka (¹)	Tuen määrä
0407 00	Kuorelliset linnunmunat, tuoreet, säilötyt tai keitetyt:		
	– siipikarjan munat:		
0407 00 30	– – muut:		
	a) vietäessä CN-koodeihin 3502 11 90 ja 3502 19 90 kuuluvaa ovalbumiinia	02	9,00
		03	9,00
		04	4,50
	b) vietäessä muita tavaroita	01	4,50
0408	Kuorettomat linnunmunat ja munankeltuainen, tuoreet, kuivatut, höyryssä tai vedessä keitetyt, muotoillut, jäädytetyt tai muulla tavalla säilötyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät:		
	– munankeltuainen:		
0408 11	– – kuivattu:		
ex 0408 11 80	– – – elintarvikekäyttöön soveltuva:		
	makeuttamaton	01	30,00
0408 19	– – muut:		
	– – – elintarvikekäyttöön soveltuva:		
ex 0408 19 81	– – – – nestemäinen:		
	makeuttamaton	01	13,00
ex 0408 19 89	– – – – jäädytetty:		
	makeuttamaton	01	13,00
	– muut:		
0408 91	– – kuivatut:		
ex 0408 91 80	– – – elintarvikekäyttöön soveltuva:		
	makeuttamaton	01	33,00
0408 99	– – muut:		
ex 0408 99 80	– – – elintarvikekäyttöön soveltuva:		
	makeuttamaton	01	8,00

(¹) Määräpaikat ovat:

01 kolmannet maat

02 Kuwait, Bahrain, Oman, Qatar, Arabiemiirikunnat, Jemen, Hongkong EHA ja Venäjä

03 Etelä-Korea, Japani, Malesia, Thaimaa, Taiwan, Filippiinit ja Egypti

04 kaikki määräpaikat, ei kuitenkaan Sveitsi ja 02 ja 03 kohdassa ilmoitetut.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1150/2001,
annettu 12 päivänä kesäkuuta 2001,
edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sekä asetuksen
(EY) N:o 1484/95 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon muna-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2771/75 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1516/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon siipikarjanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2777/75 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2916/95 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon muna-albumiinin ja maitoalbumiinin yhteisestä kauppajärjestelmästä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2783/75 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2916/95, ja erityisesti sen 3 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1484/95 ⁽⁶⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 964/2001 ⁽⁷⁾, vahvistetaan lisätullien järjestelmän soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä siipikar-

janliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sovellettavat edustavat hinnat.

- (2) Siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalan tuotteiden tuontihintojen tarkistaminen perustuu tietojen säännölliselle tarkastamiselle, jonka vuoksi on välttämätöntä muuttaa tiettyjen tuotteiden edustavia hintoja ottaen huomioon hintojen vaihtelu alkuperän mukaan. Tämän vuoksi olisi julkaistava vastaavat edustavat hinnat.
- (3) Markkinoiden tilanteen huomioon ottaen tätä muutosta on tarpeen soveltaa mahdollisimman nopeasti.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat siipikarjanlihan ja munien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1484/95 liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä kesäkuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä kesäkuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EYVL L 189, 30.7.1996, s. 99.

⁽³⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽⁴⁾ EYVL L 305, 19.12.1995, s. 49.

⁽⁵⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 104.

⁽⁶⁾ EYVL L 145, 29.6.1995, s. 47.

⁽⁷⁾ EYVL L 136, 18.5.2001, s. 6.

LIITE

komission asetukseen, annettu 12 päivänä kesäkuuta 2001, edustavien hintojen vahvistamisesta siipikarjanliha-, muna- ja muna-albumiinalalla sekä asetuksen (EY) N:o 1484/95 muuttamisesta

"LIITE I

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Edustava hinta (EUR/100 kg)	3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu vakuus (EUR/100 kg)	Alkuperä (¹)
0207 14 10	Luuttomat palat, kukkoa tai kanaa, jäädytetyt	275,7	7	01
		293,3	2	02
		278,5	6	03
0207 14 70	Muut kanan osat, jäädytetyt	270,0	4	01
1602 32 11	Kypsentämättömät valmisteet, kukkoa tai kanaa	280,2	2	01

(¹) Tuonnin alkuperä:

- 01 Brasilia.
- 02 Thaimaa.
- 03 Kiina."

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1151/2001,
annettu 12 päivänä kesäkuuta 2001,
muna-alan vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon muna-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29
päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY)
N:o 2771/75 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna
komission asetuksella (EY) N:o 1516/96 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 8
artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2771/75 8 artiklan mukaan
mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen
tuotteiden maailmanmarkkinoiden ja yhteisön hintojen
välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Tiettyjen kolmansien maiden nykyinen markkinatilanne
ja kilpailu tietyistä määräpaikoista merkitsee, että tietyille
muna-alan tuotteille olisi vahvistettava eriytetty tuki.
- (3) Näiden sääntöjen ja perusteiden soveltamisesta muna-
alan markkinoiden nykyiseen tilanteeseen seuraa, että
tueksi olisi vahvistettava määrä, joka mahdollistaa

yhteisön osallistumisen kansainväliseen kauppaan ja
jonka osalta on otettu huomioon näiden tuotteiden
viennin luonne sekä tämänhetkinen merkitys.

- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat siipikarjan-
lihan ja munien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Niiden tuotteiden koodiluettelo, joiden vientiin myönnetään
asetuksen (ETY) N:o 2771/75 8 artiklassa tarkoitettu tuki, sekä
kyseisen tuen määrät vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä kesäkuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä kesäkuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 49.

⁽²⁾ EYVL L 189, 30.7.1996, s. 99.

LIITE

muna-alan vientitukien vahvistamisesta 12 päivänä kesäkuuta 2001 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0407 00 11 9000	A02	EUR/100 kpl	2,60
0407 00 19 9000	A02	EUR/100 kpl	1,20
0407 00 30 9000	E01	EUR/100 kg	9,00
	E03	EUR/100 kg	9,00
	E05	EUR/100 kg	4,50
0408 11 80 9100	E04	EUR/100 kg	30,00
0408 19 81 9100	E04	EUR/100 kg	13,00
0408 19 89 9100	E04	EUR/100 kg	13,00
0408 91 80 9100	E06	EUR/100 kg	33,00
0408 99 80 9100	E04	EUR/100 kg	8,00

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2032/2000 (EYVL L 243, 28.9.2000, s. 14).

Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:

E01 Kuwait, Bahrain, Oman, Qatar, Arabiemiirikunnat, Jemen, Hongkong EHA ja Venäjä

E03 Etelä-Korea, Japani, Malesia, Thaimaa, Taiwan, Filippiinit ja Egypti

E04 kaikki määräpaikat, ei kuitenkaan Sveitsi eikä Viro

E05 kaikki määräpaikat, ei kuitenkaan Sveitsi, Liettua eikä E01 ja E03 kohdassa tarkoitettut

E06 kaikki määräpaikat, ei kuitenkaan Sveitsi, Viro ja Liettua.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1152/2001,
annettu 12 päivänä kesäkuuta 2001,
siipikarjanliha-alan vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon siipikarjanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelmästä 29 päivänä lokakuuta 1975 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2777/75 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2916/95 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2777/75 8 artiklan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinoiden ja yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Näiden sääntöjen ja perusteiden soveltamisesta siipikarjanliha-alan markkinoiden nykyiseen tilanteeseen seuraa, että tueksi olisi vahvistettava määrä, joka mahdollistaa

yhteisön osallistumisen kansainväliseen kauppaan ja jonka osalta on otettu huomioon näiden tuotteiden viennin luonne sekä tämänhetkinen merkitys.

- (3) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat siipikarjanlihan ja munien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Niiden tuotteiden koodiluettelo, joiden vientiin myönnetään asetuksen (ETY) N:o 2777/75 8 artiklassa tarkoitettu tuki, sekä kyseisen tuen määrät vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 13 päivänä kesäkuuta 2001.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 12 päivänä kesäkuuta 2001.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 282, 1.11.1975, s. 77.

⁽²⁾ EYVL L 305, 19.12.1995, s. 49.

LIITE

siipikarjanliha-alan vientitukien vahvistamisesta 12 päivänä kesäkuuta 2001 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0207 12 10 9900	V01	EUR/100 kg	20,00
0207 12 10 9900	V02	EUR/100 kg	20,00
0207 12 90 9190	V01	EUR/100 kg	20,00
0207 12 90 9190	V02	EUR/100 kg	20,00
0207 12 90 9990	V01	EUR/100 kg	20,00
0207 12 90 9990	V02	EUR/100 kg	20,00

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 2032/2000 (EYVL L 243, 28.9.2000, s. 14).

Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:

V01 Angola, Saudi-Arabia, Kuwait, Bahrain, Qatar, Oman, Arabiemiirikunnat, Jordania, Jemen, Libanon, Irak, Iran.

V02 Armenia, Azerbaidžan, Valko-Venäjä, Georgia, Kazakstan, Kirgisia, Moldava, Venäjä, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan, Ukraina.

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

NEUVOSTO

EU—LATVIA-ASSOSIAATIONEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 3/2001,

tehty 20 päivänä maaliskuuta 2001,

sen ajanjakson pidentämisestä viidellä vuodella, jonka aikana Latvian tasavallan myöntämää valtiontukea arvioitaessa on otettava huomioon, että Latvian tasavalta rinnastetaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin alueisiin

(2001/452/EY)

ASSOSIAATIONEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Latvian tasavallan välisestä assosiaatiosta tehdyn Eurooppa-sopimuksen ja erityisesti sen 64 artiklan 4 kohdan a alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Eurooppa-sopimuksen 64 artiklan 4 kohdan a alakohdassa määrätään, että assosiaationeuvosto päättää Latvian tasavallan taloudellisen tilanteen huomioon ottaen, onko ajanjaksoa, jonka aikana Latvian tasavallan myöntämää valtiontukea arvioitaessa on otettava huomioon, että Latvian tasavalta rinnastetaan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin yhteisön alueisiin, pidennettävä viidellä vuodella.
- (2) Ostovoimayksiköissä mitattu Latvian tasavallan bruttokansantuote henkeä kohti oli 27 prosenttia yhteisön keskiarvosta vuonna 1997, joten on aiheellista myöntää tällainen pidennys,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Pidennetään viidellä vuodella sitä ajanjaksoa, jonka aikana Latvian tasavallan myöntämää valtiontukea arvioitaessa on otettava huomioon, että Latvian tasavalta rinnastetaan

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin yhteisön alueisiin.

2 artikla

Latvian tasavalta toimittaa komissiolle NUTS II -tason yhdenmukaistetut tiedot bruttokansantuotteesta asukasta kohti kuuden kuukauden kuluessa tämän päätöksen voimaantulosta. Latvian tasavallan valtiontukien valvontaviranomaiset ja Euroopan komissio arvioivat silloin yhdessä alueiden tukikelpoisuutta ja niitä koskevien tukien enimmäisintensiteettejä laatiakseen aluetukikartan alueellisia valtiontukia koskevien yhteisön suuntaviivojen⁽¹⁾ pohjalta. Tämän jälkeen yhteinen ehdotus toimitetaan assosiaatiokomitealle, joka tekee asiasta päätöksen.

3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se tehdään.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000.

Tehty Brysselissä 20 päivänä maaliskuuta 2001.

Assosiaationeuvoston puolesta

Puheenjohtaja

I. BĒRZIŅŠ

⁽¹⁾ EYVL C 74, 10.3.1998, s. 9.

Ilmoitus sen teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointia ja hyväksymistä koskevan pöytäkirjan voimaantulosta, joka liittyy Eurooppa-sopimukseen Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tšekin tasavallan välisestä assosioinnista (PECA) ⁽¹⁾

Teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden arviointia ja hyväksymistä koskeva pöytäkirja, joka liittyy Eurooppa-sopimukseen Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Tšekin tasavallan välisestä assosioinnista (PECA) ja jonka neuvosto päätti tehdä 4 päivänä huhtikuuta 2001, tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2001, koska pöytäkirjan 17 artiklassa tarkoitetut menettelyt on saatettu päätökseen 31 päivänä toukokuuta 2001.

⁽¹⁾ EYVL L 135, 17.5.2001, s. 1.

KOMISSIO

KOMISSION SUOSITUS,

annettu 30 päivänä toukokuuta 2001,

ympäristöasioiden kirjaamisesta, laskennasta ja julkistamisesta yritysten tilinpäätöksissä ja toimintakertomuksissa

(tiedoksiannettu numerolla K(2001) 1495)

(2001/453/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 211 artiklan,

ottaa huomioon yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25 päivänä heinäkuuta 1978 perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla annetun neljännen neuvoston direktiivin 78/660/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 1999/60/EY⁽²⁾,ottaa huomioon konsolidoiduista tilinpäätöksistä 13 päivänä kesäkuuta 1983 perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla annetun seitsemännen neuvoston direktiivin 83/349/ETY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/605/ETY⁽⁴⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vuonna 1992 komissio julkisti viidennen ympäristötoimintaohjelmansa "Kohti kestävä kehitystä" (KOM(92) 23)⁽⁵⁾. Lukuisten ympäristönsuojeluun liittyvien ehdotusten lisäksi ohjelma sisältää yhteisön tekemän laskentointia koskevan aloitteen. Kyseisen aloitteen tulisi ensisijaisesti koskea menetelmiä ja keinoja, joita yritykset käyttävät ympäristöön liittyvistä taloudellisista näkökohdista raportointiin. Taloudellisten näkökohtien korostaminen voi osaltaan edistää ohjelman tavoitteiden toteutumista; ympäristömenojen ja -riskien huomioon ottamisen varmistaminen saattaa lisätä yrityksen tietoisuutta ympäristöasioista. Komissio hyväksyi vuonna 2001 tiedonannon kuudennessa ympäristöä koskevasta Euroopan yhteisön toimintaohjelmasta (KOM(2001) 31 lopullinen, 24.1.2001).
- (2) Amsterdamin sopimuksessa todettiin, että yksi keskeisistä tekijöistä kestävä kehityksen edistämiseksi (perustamissopimuksen 6 artikla) on periaate, jonka mukaan ympäristönsuojeluvaatimukset sisällytetään muihin

toimintaperiaatteisiin. Tätä tavoitetta silmällä pitäen Cardiffissa kokoontunut Eurooppa-neuvosto hyväksyi strategian, jonka mukaan ympäristötavoitteet sisällytetään kaikkiin yhteisön toimintaperiaatteisiin ja toimintaan. Strategia vahvistettiin Wienissä kokoontuneen Eurooppa-neuvoston kokouksessa, jossa sisämarkkina-neuvostoa kehoitettiin pohtimaan, miten tavoitteiden sisällyttäminen yhteisön toimintaan voitaisiin toteuttaa kyseisellä alalla.

- (3) Vuonna 1999 komissio antoi yhtenäismarkkinoita ja ympäristöä koskevan tiedonannon (KOM(1999) 263, 8.6.1999), jonka tarkoituksena on osaltaan saada ympäristö- ja yhtenäismarkkinapolitiikan toimintaperiaatteet tukemaan ja vahvistamaan toisiaan ja samalla kehittää niiden keskinäistä synergiaa. Tiedonannossa mainitaan erikseen tietyt yhtenäismarkkinapolitiikan alueet, jotka komissio pyrkii liittämään tiiviimmin ympäristöpolitiikkaan, sekä määrätään useita lisätoimenpiteitä, mm. ympäristöasioita taloudellisessa raportoinnissa koskeva suositus. Suositus on myös suoraa jatkoa Accounting Advisory Forumin marraskuussa 1995 laatimalle työpaperille, joka koski ympäristökysymyksiä taloudellisessa raportoinnissa (asiakirja XV/6004/94).
- (4) Selkeiden sääntöjen puute on osaltaan johtanut siihen, että sääntelyviranomaiset, sijoittajat, yritysanalyytikot, muut sidosryhmät ja suuri yleisö saattavat pitää yritysten julkistamia ympäristötietoja joko riittämättöminä tai epäluotettavina. Sijoittajat haluavat tietää, miten yritykset hoitavat ympäristöasioita. Sääntelyviranomaisille on tärkeää voida valvoa ympäristösäädösten soveltamista ja siihen liittyviä kustannuksia. Tästä huolimatta yritykset julkistavat edelleenkin vain vähän vapaaehtoisia ympäristötietoja tilinpäätöksissään ja toimintakertomuksissaan, vaikka usein ilmeneekin, että yritysten ympäristömenot ovat kasvamassa ympäristönsuojelun ja puhdistuslaitteiden sekä jätteiden puhdistus- ja valvontajärjestelmien osalta varsinkin silloin, kun yritysten toimiala vaikuttaa ympäristöön merkittävästi.

⁽¹⁾ EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.⁽²⁾ EYVL L 162, 26.6.1999, s. 65.⁽³⁾ EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1.⁽⁴⁾ EYVL L 317, 16.11.1990, s. 60.⁽⁵⁾ EYVL C 138, 17.5.1993, ohjelma sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä N:o 2179/98/EY, 24.9.1998 (EYVL L 275, 10.10.1998).

- (5) Ilman ympäristönäkökohtia ja taloudellista raportointia koskevia yhtenäisiä viranomaisohjeita yritysten keskinäinen vertailu on vaikeaa. Silloinkin kun yritykset julkistavat ympäristötietoja, tietojen arvoa heikentää usein vakavasti se, ettei käytettävissä ole yhteistä hyväksyttyä julkistamismenettelyä, joka sisältäisi ympäristöasioiden käsittelyssä tarvittavat määritelmät ja käsitteet. Tietojen julkistamistapa vaihtelee suuresti eri yhtiöissä ja/tai eri raportointikausina sen sijaan, että ne esitettäisiin toimintakertomuksissa ja tilinpäätöksissä yhtenäisellä ja johdonmukaisella tavalla.
- (6) Ympäristötietojen julkistamista yritysten tilinpäätöksissä rajoittavat usein niiden keräämisestä ja julkistamisesta aiheutuvat kustannukset sekä niiden mahdollinen arkaluonteisuus tai luottamuksellisuus. Näistä näkökohdista huolimatta ympäristötietojen julkistamista on tarpeen kannustaa. Tilinpäätöstietojen käyttäjät tarvitsevat tietoa siitä, miten ympäristöriskit ja -vastuut vaikuttavat yrityksen taloudelliseen asemaan, yrityksen suhtautumisesta ympäristöön sekä yrityksen ympäristönsuojelun tasosta sikäli kuin nämä seikat saattavat vaikuttaa yrityksen taloudelliseen tilaan.
- (7) Vaikka Euroopan lainsäädännön taloudellista raportointia koskevat puitteet eivät nimenomaisesti liity ympäristöasioihin, niihin sovelletaan neljännen ja seitsemännen yhtiöoikeudellisen direktiivin yleisiä periaatteita ja säännöksiä (direktiivit 78/660/ETY ja 83/349/ETY).
- (8) Komission tilinpäätösstrategia ⁽¹⁾ vuodelta 1995 tähtää osaksi myös siihen, että laskentatoimen yhdenmukaistaminen Euroopassa yhdistettäisiin laajemmalla kansainvälisellä tasolla tapahtuvaan tilinpäätöskysymysten yhdenmukaistamiseen. Tämän vuoksi komissio tukee kansainvälisen IAS-komitean (International Accounting Standards Committee, IASC) työtä, jonka päämääränä on korkealaatuisten keskeisten kansainvälisten tilinpäätösuositusten (IAS järjestelmän) kehittäminen. Komissio pyrkii määrätietoisesti säilyttämään Euroopan unionin taloudellisen raportoinnin puitteiden ja IAS-komitean kehittämien kansainvälisten tilinpäätösuositusten keskinäisen johdonmukaisuuden.
- (9) IAS-komitea on antanut useita kansainvälisiä tilinpäätösuosituksia, jotka sisältävät ympäristöasioihin olennaisesti liittyviä määräyksiä ja tilinpäätösperiaatteita. Suoraan tähän liittyviä ohjeita on kuitenkin erittäin vähän, eikä mikään kansainvälinen tilinpäätösnormi keskity yksinomaan ympäristöasioihin.
- (10) Suositusta laadittaessa on pyritty tukemaan yhtenäismarkkinoihin liittyviä menetelmäkäytäntöjä sekä osaltaan varmistamaan, että tilinpäätöstietojen käyttäjät saavat mielekästä ja vertailukelpoista tietoa ympäristöasioista. Se tukee yhteisön ympäristönsuojelualoitteita. Komission mielipide on, että Euroopan unionissa on perusteltua edelleen helpottaa yritysten tilinpäätösten ja toimintakertomusten yhdenmukaistamista ympäristötietojen julkistamisen osalta. Yritysten tilinpäätöksissä ja toimintakertomuksissa ilmoitettavien ympäristötietojen määrää, avoimuutta ja vertailukelpoisuutta on myös lisättävä. Kun otetaan huomioon ympäristöasioiden kasvava merkitys Euroopan unionissa, komissio pyrkii näiden tavoitteiden saavuttamiseksi selkeyttämään nykyisiä sääntöjä ja antamaan lisää erityisohjausta ympäristöasioiden kirjaamisessa, laskennassa ja julkistamisessa yritysten tilinpäätöksissä ja toimintakertomuksissa.
- (11) Suosituksessa todetaan, että erikseen julkistettavissa ympäristöraporteissa on vähitellen tapahtunut kehitystä, varsinkin jos niiden laatijoina ovat yritykset, joiden toimialalla on merkittävä ympäristövaikutus. Suosituksen tarkoituksena ei ole selvittää tämän suuntauksen syitä. Suosituksessa kuitenkin todetaan, että eri sidosryhmillä on erilaiset tietotarpeet tai että tiedot asetetaan eri tärkeysjärjestykseen. Erilliset ympäristöraportit täyttävät sidosryhmien tietotarpeet, jotka yritysten tilinpäätökset ja toimintakertomukset täyttävät vain osittain. Tavoitteena pitäisikin siksi olla erillisten ympäristöraporttien sekä tilinpäätösten ja toimintakertomusten laatiminen johdonmukaisemmiksi, yhtenäisemmiksi ja toisiinsa läheisemmin liittyviksi. Suosituksen tarkoituksena on edistää tätä tavoitetta varmistamalla, että tilinpäätöksiin ja toimintakertomuksiin sisällytetään ympäristötietoja siten, että ne täydentävät erillisiä ympäristöraportteja, jotka ovat tarkempia ja kattavampia.
- (12) Asianmukaisten tietojen ilmoittamista pidetään avointa tiedonvälitystä keskeisesti helpottavana tekijänä. Tiedot katsotaan asianmukaisiksi, jos ne auttavat käyttäjiä ymmärtämään paremmin tilinpäätösasiakirjoja. Tämän suosituksen tarkoituksena ei ole aiheuttaa kohtuuttoman työläitä velvoitteita tilinpäätösten laatijoille. Suosituksella pyritään antamaan kattavaa ohjausta tietojen ilmoittamisessa ja määrittelemään esitettävien ympäristötietojen vertailukelpoisuuden ja johdonmukaisuuden kannalta olennaiset tiedot. Tämä on erityisen tärkeää silloin, kun joko tuloslaskelmaan tai taseeseen merkityt ympäristömenot sekä ympäristösäännösten laiminlyönnin vuoksi

⁽¹⁾ Kirjanpidon yhdenmukaistaminen: kansainvälistä yhdenmukaistamista koskeva uusi strategia, komission tiedonanto, (KOM(95) 508), 14.11.1995.

- langetetuista sakoista ja muista rangaistuksista ja ulkopuolisille maksetuista korvauksesta aiheutuneet menot ilmoitetaan tilinpäätöksen liitetiedoissa tämän suosituksen liitteessä olevan 4 jakson 6 kohdan mukaisesti. Ympäristönsuojelun tasoon liittyvien asianmukaisten tietojen ilmoittamista toimintakertomuksessa, siltä osin kuin ne liittyvät olennaisesti raportoivan yhteisön taloudelliseen tulokseen tai asemaan tai kehitykseen, käsitellään erityisesti tämän suosituksen liitteessä olevan 4 jakson 2 kohdassa.
- (13) Jotta tietojen ilmoittamista koskevat suositukset olisivat tehokkaita, niitä on täydennettävä alan käsitteiden käytökelpoisilla määritelmillä. Tämän tavoitteen toteuttamiseksi suositus sisältää määritelmiä käsittelevän jakson.
- (14) Suosituksessa pyritään antamaan ohjeita neljännen ja seitsemännen direktiivin (direktiivit 78/660/ETY ja 83/349/ETY) säännösten soveltamisesta ympäristöasioihin. Tämän vuoksi annetaan suosituksia eräiden ympäristöasioiden käsittelystä tilinpäätöksessä, jotta tilinpäätösten laatijoita ohjattaisiin antamaan kuvaavampia tietoja. Vaikka suosituksessa kannustetaan käyttämään määrättyjä ratkaisuja, sen tarkoitus ei ole estää tilinpäätösten laatijoita soveltamasta direktiiveissä sallittuja vaihtoehtoisia menettelyjä. Tämän vuoksi suosituksessa otetaan myös huomioon komission vuonna 1997 antama tulkitseva tiedonanto neljännen ja seitsemännen tilinpäätösdirektiivin tietyistä artikloista ⁽¹⁾ sekä Accounting Advisory Forumin marraskuussa 1995 laatima asiakirja ympäristökysymyksistä taloudellisessa raportoinnissa (asiakirja XV/6004/94).
- (15) Suosituksen lähteinä käytetään useita ympäristöasioiden kannalta erityisen olennaisia IAS-komitean (International Accounting Standards Committee, IASC) kansainvälisiä tilinpäätössuosituksia. Tärkeimpiä ovat käyttöomaisuuden arvon alenemista koskeva IAS 36, sekä varauksia, ehdollisia vastuita ja ehdollisia varoja koskeva IAS 37 sekä aineetonta omaisuutta koskeva IAS 38. Tämän suosituksen määräykset aiotaan laatia yhdenmukaiseksi näiden kansainvälisten tilinpäätössuosistusten kanssa, ellei toisin mainita.
- (16) Suosituksen sisältöön vaikuttaa myös Yhdistyneiden kansakuntien työryhmän kansainvälisiä tilinpäätös- ja raportointistandardeja koskeva kannanotto, joka koskee ympäristömenoihin ja -vastuisiin liittyvää kirjanpitoa ja taloudellista raportointia ⁽²⁾.
- (17) Kuten edellä 14—16 kohdassa on kuvattu, Euroopan yhteisössä ja kansainvälisellä tasolla on kehitetty suunta- viivoja ympäristönäkökohtien yhdistämiseksi taloudelliseen raportointiin. Suositus perustuu näihin suuntaviivoihin, ja samalla pyritään muodostamaan yhteisölle sopivat puitteet myöhempiä parannuksia varten. Komission näkemyksen mukaan suosituksen tavoitteiden saavuttaminen edellyttää jäsenvaltioiden toimia. Komissio kannustaa jäsenvaltioita toteuttamaan aiheelliset kansalliset toimenpiteet. Lisäksi on todennäköistä, että nykytilanteen parantamisen keinoja koskeva kansainvälinen keskustelu jatkuu edelleen,

SUOSITTAA SEURAAVAA:

Jäsenvaltiot

- 1) varmistavat, että neljännen ja seitsemännen yhtiöoikeudellisen direktiivin (direktiivit 78/660/ETY ja 83/349/ETY) soveltamisalaan kuuluvat yritykset soveltuvat tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten sekä toimintakertomusten ja konsolidoitujen toimintakertomusten laatimisessa tämän suosituksen laitteen määräyksiä tilikausina, jotka alkavat 12 kuukauden kuluessa tämän suosituksen päivästä, ja kaikkina sen jälkeen alkavana tilikausina;
- 2) toteuttavat aiheelliset toimenpiteet tämän suosituksen toimeenpanon edistämiseksi;
- 3) ilmoittavat toimenpiteistään komissiolle.

Tehty Brysselissä 30 päivänä toukokuuta 2001.

Komission puolesta
Frederik BOLKESTEIN
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL C 143, 21.1.1998.

⁽²⁾ ISAR - TD/B/COM.2/ISAR/3, 12. maaliskuuta 1998.

LIITE

1. SOVELTAMISALA

1. Suositus rajoittuu koskemaan tilinpäätöksissä ja konsolidoiduissa tilinpäätöksissä sekä toimintakertomuksissa ja konsolidoiduissa toimintakertomuksissa ilmoitettavia ympäristöasioihin liittyviä tietoja eikä käsittele erityistarkoitukseen laadittavia raportteja kuten ympäristöraportteja, lukuun ottamatta sellaisia tapauksia, joissa katsotaan asianmukaisesti sovittoa vuosittaiset tilinpäätökset, toimintakertomukset ja erilliset ympäristöraportit toisiinsa niiden sisältämien tietojen yhdenmukaistamiseksi.
2. Suositus kattaa sellaisten ympäristömenojen, -vastuiden -riskien sekä näihin liittyvien varojen kirjaamista, laskentaa ja julkistamista koskevat vaatimukset, jotka syntyvät raportoivan yhteisön taloudelliseen asemaan ja tulokseen vaikuttavista tai todennäköisesti vaikuttavista liiketoimista ja tapahtumista.
3. Suosituksessa määritellään myös sellaiset ympäristötiedot, joiden ilmoittaminen tilinpäätöksissä ja konsolidoiduissa tilinpäätöksissä ja/tai toimintakertomuksissa ja konsolidoiduissa toimintakertomuksissa on asianmukaista siihen nähden, miten yritys suhtautuu ympäristöön ja millainen on yrityksen ympäristönsuojelun taso, siinä määrin kuin nämä seikat vaikuttavat yrityksen taloudelliseen asemaan. Suositus koskee sekä yksittäisiä että konsolidoituja tilinpäätöksiä. Konsolidoiduissa tilinpäätöksissä ilmoitetut tiedot koskevat koko konsernia. Kirjaamista ja laskentaa koskevia vaatimuksia sovelletaan johdonmukaisesti kaikkiin konserniyrityksiin.
4. Suositus koskee kaikkia neljännen ja seitsemännen yhtiöoikeudellisen direktiivin soveltamisalaan kuuluvia yrityksiä ottaen kuitenkin huomioon poikkeukset, joita jäsenvaltiot saavat neljännen direktiivin 11 ja 27 artiklan nojalla soveltaa pieniin ja keskiuuriin yrityksiin.
5. Vaikka pankeille, muille rahoituslaitoksille ja vakuutusyrityksille asetetaan omat tilinpäätösvaatimukset erillisissä direktiiveissä⁽¹⁾, tämä suositus koskee myös pankkeja, muita rahoituslaitoksia ja vakuutusyrityksiä, sillä ympäristöasioiden taloudelliset näkökohdat ovat tämäntyyppisissä yrityksissä samanlaiset.

2. MÄÄRITELMÄT

1. Tässä suosituksessa termi "ympäristö" tarkoittaa luonnollista fyysistä ympäristöä ja sisältää ilman, veden, maan, kasvit ja eläimet sekä fossiiliset polttoaineet, mineraalit ja muut uusiutumattomat luonnonvarat.
2. "Ympäristömenoja" voi aiheutua niistä toimista, joihin yritys (tai joku muu sen puolesta) ryhtyy torjuakseen, korjatakseen tai lieventääkseen toimintansa aiheuttamia ympäristövahinkoja. Näitä menoja aiheutuu muun muassa jätteen käsittelystä ja jätteen syntymisen ehkäisystä, maaperän ja pinta- ja pohjavesien suojelusta, ilmaston suojelusta melun torjunnasta sekä biologisen monimuotoisuuden ja maisemien suojelusta. Ympäristömenoihin sisällytetään vain ne yksilöitävissä olevat lisäkustannukset, joilla pyritään pääasiassa torjumaan, korjaamaan tai lieventämään ympäristövahinkoja. Ympäristömenoihin ei sisällytetä menoja, jotka vaikuttavat suotuisasti ympäristöön, mutta joilla pyritään pääasiassa edistämään muita tarpeita kuten yrityksen kannattavuutta, työturvallisuutta ja -terveyttä, yrityksen tuotteiden turvallista käyttöä tai tuotannon tehokkuutta. Mikäli ei ole mahdollista eritellä lisäkustannuksia muista kustannuksista sikäli kuin ne täyttävät edellä mainitut ehdot, eli niillä pyritään pääasiassa torjumaan, korjaamaan tai lieventämään ympäristövahinkoja.
3. Sakkojen, muiden ympäristölainsäädännön rikkomisesta johtuvien seuraamusten ja aikaisemmasta ympäristön saastuttamisesta aiheutuneen vahingon tai vamman vuoksi maksettujen korvausten aiheuttamat kustannukset eivät sisälly tähän määritelmään, kuten tässä liitteessä olevan 4 jakson 6 kohdan f alakohdassa todetaan. Vaikka mainitut kustannukset liittyvätkin yrityksen toiminnan ympäristövaikutuksiin, niillä ei torjuta, lievennetä tai korjata ympäristövahinkoja.
4. Euroopan yhteisöjen tilastotoimisto (Eurostat) on laatinut useita ympäristömenoja koskevia yksityiskohtaisia määritelmiä, jotka sisältyvät yritystoiminnan rakennetilastoista 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 58/97 täytäntöönpanoasiakirjoihin⁽²⁾. Nämä säännöllisesti tarkistettavat määritelmät ovat ympäristönsuojelumenojen tilastoraportointia koskevien vaatimusten perustana Euroopan unionissa. Tämän vuoksi suositellaan, että ilmoittaessaan tässä liitteessä olevassa 4 jaksossa käsiteltäviä ympäristömenoja yritykset käyttävät edellä 2 kohdan mukaista yleistä määritelmää ja ottavat huomioon myös mainitut yksityiskohtaiset määritelmät siinä määrin kuin ne ovat yhdenmukaiset tämän liitteen 3 jaksossa esitettyjen kirjaamis- ja laskentamääräysten kanssa.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 86/635/ETY, annettu 8 päivänä joulukuuta 1986, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä (EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1—17); neuvoston direktiivi 91/674/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1991, vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä (EYVL L 374, 31.12.1991, s. 7—31).

⁽²⁾ EYVL L 14, 17.1.1997, s. 1. Ks. myös täytäntöönpanoa käsittelevä asiakirja ENV/96/10c. Ympäristönsuojelutoimien luokittelujärjestelmässä (European Classification of Environmental Protection Activities, CEPA) erotellaan seuraavat ympäristönsuojelun lohkot: jätehuolto, ilmaston suojelu ja ilmasto, jätevesihuolto, maaperän ja pohjavesien suojelu, biologisen monimuotoisuuden ja maisemien suojelu sekä muut ympäristönsuojelutoimet.

3. KIRJAAMINEN JA LASKENTA

Ympäristövastuiden kirjaaminen

1. Vastuu kirjataan ympäristövastuuksi, jos on luultavaa, että aikaisemmista tapahtumista johtuvan, ympäristöön liittyvän olemassa olevan veloitteen täyttäminen johtaa taloudelliseen menetykseen ja että veloitteen täyttäminen voidaan mitata luotettavasti. Veloitteiden laji on määriteltävä selvästi ja niitä voi olla kahdenlaisia:
 - lakiin tai sopimukseen perustuva: yritys on lain tai sopimuksen nojalla velvollinen estämään, lieventämään tai korjaamaan ympäristövahinkoja, tai
 - tulkintaan perustuva: tulkintaperusteinen velvoite perustuu yrityksen omaan toimintaan, kun yritys on sitoutunut estämään, lieventämään tai korjaamaan ympäristövahinkoja eikä saa harkintansa mukaan kiertää sitoumusta, koska se on toimintakäytäntöään tai aikeitaan koskevien julkisten lausuntojen perusteella tai vakiintuneella käytännöllä osoittanut ulkopuolisille ottavansa vastuun ympäristövahinkojen estämisestä, lieventämisestä tai korjaamisesta.
2. Yritykselle syntyy tulkintaperusteinen velvoite alan aikaisemman tai nykyisen käytännön vuoksi vain siinä määrin, kuin yrityksen johdolla ei ole valtaa kiertää sitoumustaan käytännössä. Velvoite syntyy vain, jos yritys on ottanut vastuun ympäristövahinkojen estämisestä, lieventämisestä tai korjaamisesta antamalla tätä nimenomaan koskevan julkisen lausunnon tai toimimalla aikaisemmin muodostuneen vakiintuneen käytännön mukaisesti.
3. Yritykseen mahdollisesti liittyviä tai yrityksen mahdollisesti aiheuttamia ympäristövahinkoja, joita yritys ei kuitenkaan ole sopimuksen, lain tai tulkinnan perusteella velvollinen korjaamaan niiden koko laajuudessa, ei kirjata ympäristövastuuna yrityksen tilinpäätökseen edellä 1 ja 2 kohdan mukaisesti. Tämä ei muuta jäljempänä 5 kohdassa kuvattujen vaatimusten soveltamista muihin ympäristövastuihin.
4. Velvoite kirjataan ympäristövastuuksi, jos sen aiheuttamista kustannuksista voidaan tehdä luotettava arvio. Jos yrityksellä on taseen laatimispäivänä velvoite, jonka luonne on selvästi määritettävissä ja joka todennäköisesti merkitsee taloudellista menetystä mutta jonka määrä tai syntymisen ajankohta on epävarma, se merkitään varaukseksi edellyttäen, että veloitteen määrä voidaan arvioida luotettavasti. Tämä menettely on neljännen direktiivin 20 artiklan 1 kohdan (¹⁾) ja 31 artiklan 1 kohdan bb alakohdan mukainen. Ajankohdan tai määrän epävarmuus voi liittyä esimerkiksi puhdistustekniikan kehitykseen ja tarvittavan puhdistuksen laajuuteen ja luonteeseen. Niissä harvoissa tilanteissa, joissa kustannuksista ei voi laatia luotettavaa arviota, velvoitetta ei kirjata ympäristövastuuna. Se katsotaan silloin muuksi vastuuksi 26 kohdassa mainitulla tavalla.

Ehdolliset ympäristövastuut

5. Taseeseen ei kirjata ehdollisia vastuuta. Jos on olemassa mahdollisuus, että vahinko on korjattava tulevaisuudessa, mutta velvoite syntyy vasta kun epävarma mahdollisuus toteutuu, tällainen ehdollinen vastuu kuuluu ilmoittaa tilinpäätöksen liitetiedoissa. Jos on varsin epätodennäköistä, että yritykselle koituu ympäristömenoja tai ympäristömenot eivät ole merkittäviä, tällaista ehdollista vastuuta ei tarvitse ilmoittaa.

Vastuiden ja saatavien kuittaus toisiaan vastaan

6. Jos yritys odottaa, että kolmas osapuoli korvaa ympäristövastuuseen liittyvät menot kokonaan tai osittain, korvaus kirjataan vain, jos saatava on käytännöllisesti katsoen varma siinä tapauksessa, että yritys täyttää kyseisen veloitteen.
7. Kolmannelta osapuolelta olevaa saatavaa ei pidä kuitata ympäristövastuuta vastaan. Se on merkittävä taseeseen erikseen vastaavana, korkeintaan yhtä suurena kuin sitä koskeva varaus. Se voidaan kuitata ympäristövastuuta vastaan ainoastaan silloin, kun yrityksellä on laillinen oikeus käyttää nettokirjausta ja se myös aikoo sitä käyttää. Jos nettokirjaus on tämän säännöksen nojalla asianmukainen menettely, vastuun koko määrä ja siitä saatava korvaus ilmoitetaan liitetiedoissa.
8. Asiaan liittyvän omaisuuden myynnistä saatavia odotettavissa olevia tuloja ei kuitata ympäristövastuuta vastaan, eikä niitä oteta huomioon varausta laskettaessa, vaikka myynti liittyisikin läheisesti varauksen perusteena olevaan tapahtumaan.
9. Yritys vastaa normaalisti koko ympäristövastuusta. Muussa tapauksessa ympäristövastuuna kirjataan vain yrityksen osuus vastuusta.

(¹) Jos jäsenvaltiot ovat neljännen ja seitsemännen tilinpäätösdirektiivin tietyistä artikloista vuonna 1998 annetun komission tulkitsevan tiedonannon 20 kohdan mukaisesti soveltaneet neljännen direktiivin 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa, tätä sovelletaan myös ympäristömaksuihin.

Ympäristömenojen kirjaaminen

10. Ympäristömenot merkitään sen tilikauden kuluksi, jolloin ne ovat syntyneet, ellei niitä voi kirjata vastaaviin jäljempänä olevan 12 kohdan mukaisesti.
11. Aikaisemmalla tilikaudella syntyneeseen vahinkoon liittyviä ympäristömenoja ei katsota aikaisemmalle tilikaudelle kohdistuvaksi kirjanpitiövienniksi, vaan ne kirjataan kuluvaan kauden kuluksi eli sen kauden kuluksi, jonka aikana ne ovat syntyneet.

Ympäristömenojen aktivointi

12. Ympäristömenot voidaan aktivoida, jos ne ovat aiheutuneet vahinkojen estämisestä tai lieventämisestä tai luonnonvarojen säilyttämisestä, ja jos ne tuovat tulevaisuudessa taloudellista hyötyä ja täyttävät neljännen direktiivin 15 artiklan 2 kohdassa esitetyn ehdon.
13. Tulevien vahinkojen estämisestä tai lieventämisestä tai luonnonvarojen säilyttämisestä aiheutuneet ympäristömenot voidaan kirjata vastaaviin vain silloin, kun niitä aiotaan neljännen direktiivin 15 artiklan 2 kohdan mukaisesti käyttää jatkuvasti yrityksen toiminnassa ja kun ne lisäksi täyttävät toisen seuraavista vaatimuksista:
 - a) menot liittyvät odotettavissa oleviin, yritykseen virtaaviin taloudellisiin etuihin, jotka lisäävät yrityksen muun omaisuuden elinikää, kapasiteettia, turvallisuutta tai tehokkuutta (yli alkuperäisten odotusarvojen); tai
 - b) menot lieventävät tai estävät yrityksen myöhemmästä toiminnasta todennäköisesti aiheutuvaa ympäristön saastumista.
14. Jos edellä olevien 12 ja 13 kohtien vastaaviin kirjaamista koskevia vaatimuksia ei ole täytetty, ympäristömenot merkitään tuloslaskelmaan todellisen määränsä suuruisina. Jos vaatimukset on täytetty, ympäristömenot aktivoidaan ja merkitään poistoina tuloslaskelmaan kuluvaan ja tulevien tilikausien aikana järjestelmällisesti odotettavissa olevan taloudellisen käyttöön mukaan.
15. Jos ympäristömenot eivät tuota tulevaisuudessa taloudellista hyötyä, niitä ei merkitä taseeseen vaan tuloslaskelmaan. Tällainen tilanne syntyy, jos ympäristömenot liittyvät aikaisempaan tai nykyiseen toimintaan ja ympäristön palauttamiseen saastumista edeltäneeseen tilaan (esim. jätteenkäsittely, nykyiseen toimintaan liittyvät puhdistuskulut, aikaisempina tilikausina syntyneiden vahinkojen puhdistus, ympäristöhallintomenot tai ympäristöauditoinnit).
16. Yritys voi ympäristösyistä hankkia esimerkiksi laitoksia ja koneita ja esimerkiksi ympäristölakien ja -määräysten noudattamiseksi tarvittavia teknisiä saastumisen estämiseen tai torjuntaan käytettäviä laitteita. Jos ne täyttävät edellä 12 ja 13 kohdassa mainitut vastaaviin kirjaamista koskevat vaatimukset, ne on aktivoitava.
17. Joissakin tapauksissa ympäristömenoista itsestään ei ole odotettavissa taloudellista hyötyä, vaan hyöty saadaan pikemminkin jostain muusta yrityksen toiminnassa käytettävästä omaisuudesta. Jos vastaaviin kirjatut ympäristömenot liittyvät johonkin muuhun olemassa olevaan vastaavaan, ne kirjataan olennaisena osana kyseistä vastaavaa eikä erikseen.
18. Yrityksellä voi olla vastaavanlaisia oikeuksia tai eria, joiden hankinta liittyy yrityksen toiminnan ympäristövaikutukseen (esim. patentit, lisenssit, saastutusta koskevat luvat, päästöoikeudet). Jos ne on neljännen direktiivin 9 artiklan C kohdan I alakohdan 2.a alakohdan ja 10 artiklan C kohdan I alakohdan 2.a alakohdan mukaisesti hankittu vastikkeellisesti ja ne lisäksi täyttävät edellä 12 ja 13 kohdassa mainitut vastaaviin kirjaamista koskevat vaatimukset, ne on aktivoitava ja poistettava järjestelmällisesti arvioidun taloudellisen käyttöikänsä aikana. Muussa tapauksessa ne merkitään tuloslaskelmaan todellisen määränsä suuruisina.

Omaisuuksien arvonaleneminen

19. Ympäristössä tapahtuvat muutokset tai siihen liittyvät tekijät saattavat alentaa olemassa olevan käyttöomaisuuden arvoa esimerkiksi silloin, kun alue saastuu. Käyttöomaisuuteen tehdään arvonalennus, jos toimipaikan käytöstä saatava määrä on laskenut tasearvoaan pienemmäksi. Neljännen direktiivin 35 artiklan 1 kohdan c alakohdan bb alakohdan taustaa vasten tällainen tilanne katsotaan pysyväksi. Arvonalennuksen määrä kirjataan tuloslaskelmaan. Neljännen direktiivin 20 artiklan 3 kohdan mukaisesti edellä 4 kohdassa määriteltyjä ympäristövastuiden tai ympäristömaksujen vuoksi tehtyjä varauksia ei saa merkitä suoraan vastaaviin merkittyjen erien arvonalennuksiksi.
20. Jos ympäristömenot kirjataan yllä olevan 17 kohdan mukaisesti muun omaisuuden olennaisena osana, näin yhdistetyn omaisuuden takaisinsaataavuus tarkastetaan kunkin taseen laatimispäivänä ja tarvittaessa sen kirjanpitoarvo vähennetään takaisinsaantiarvon suuruisiksi.
21. Jos käyttöomaisuuden kirjanpitoarvossa ennakkoidaan ympäristösyistä johtuva taloudellinen menetys, taloudellisten etujen ennalleen palauttamisesta myöhemmin aiheutuvat kulut voidaan aktivoida siten, että näin laskettu kirjanpitoarvo on enintään se summa, joka omaisuuden takaisinsaannissa saataisiin.

Ympäristövastuiden laskenta

22. Vastuu kirjataan ympäristövastuuksi, jos sen kattamisesta johtuvista menoista voidaan tehdä luotettava arvio.
23. Vastuun määrä on paras taseen laatimispäivänä olemassa oleva, senhetkiseen tilanteeseen arvio kyseisen velvoitteen täyttämiseen liittyvistä menoista, kun otetaan huomioon tekniikan ja lainsäädännön odotettavissa oleva kehitys.
24. Määrä on arvio vastuun kokonaissummasta riippumatta siitä, milloin vastuun perustana oleva toiminta päättyy tai velvoite erääntyy maksettavaksi. Vastuun asteittainen lisääminen täysimääräiseksi yrityksen toiminnan aikana sallitaan neljännen direktiivin 20 artiklan 1 kohdassa.
25. Ympäristövastuun määrän arvioinnissa sovelletaan seuraavia sääntöjä: jos vastuun määrälle on laskennan perusteella olemassa useita vaihtoehtoja, näistä otetaan huomioon yllä olevan 23 kohdan mukaisesti paras arvio. Niissä erittäin harvoissa tapauksissa, joissa vastuun määrä ei ole laskettavissa riittävän luotettavasti, vastuu katsotaan muuksi vastuuksi ja vastuun määrä ilmoitetaan tilinpäätöksen liitetiedoissa. Lisäksi on selvitettävä syyt, joiden vuoksi luotettavaa arviota ei voida tehdä.
26. Ympäristövastuun laskennassa otetaan huomioon seuraava:
- ympäristön korjauksesta aiheutuneet välittömät lisäkustannukset,
 - korvaukset ja etuudet niille työntekijöille, joiden odotetaan käyttävän merkittävän osan ajastaan suoraan ympäristön korjaukseen,
 - korjauksen jälkeistä seurantaan koskevat vaatimukset,
 - tekniset parannukset, jos on luultavaa, että niille saadaan viranomaisten hyväksyntä.

Toimipaikan alueen kunnostukseen ja purkamiseen liittyviä menoja koskevat määräykset

27. Toimipaikan alueen kunnostukseen, kertyneiden sivutuotejätteiden poistamiseen, käyttöomaisuuden sulkemiseen tai poissiirtämiseen liittyvät menot, jotka yritys on velvollinen maksamaan, kirjataan edellä 1—4 kohdassa mainittujen vaatimusten mukaisesti. Jos nämä vaatimukset täyttyvät, kyseisiä menoja koskeva velvoite kirjataan ympäristövastuuksi.
28. Yllä olevan 24 kohdan mukaisesti toimipaikan alueen kunnostusta, poissiirtämistä tai sulkemista koskeva ympäristövastuu kirjataan sille päivämäärälle, jona yrityksen toiminta alkaa ja jona myös vastuu syntyy. Vastuun kirjaamista ei saa lykätä siihen asti, kunnes toiminta päättyy tai toimipaikka suljetaan. Vastuuta kirjattaessa arvioidut menot sisällytetään vastuuseen liittyvän purettavan ja poissiirrettävän omaisuuden arvoon. Nämä aktivoidut menot merkitään sen jälkeen poistoiksi osana kyseisen omaisuuserän poistokelpoista määrää. Toiminnan aikana voi syntyä lisävahinkoja, jolloin yritykselle syntyy korjausvelvollisuus.
29. Jos alueen kunnostuksen ja purkamisen menot liittyvät pitkäaikaisiin toimintoihin, niihin sovelletaan kansainvälisen tilinpäätössuosituksen (IAS 37 14 kohta) mukaisesti ensisijaisesti edellä 28 kohdassa mainittua kirjanpito menetelmää. Tämä kirjanpito menetelmä tai sen vaihtoehtona oleva menojen esittäminen varauksen kertymänä ovat sallittuja neljännen direktiivin 20 artiklan 1 kohdan nojalla. Yritys voi kirjata käytöstä poistamisesta aiheutuvat pitkäaikaismenot toimintaan liittyvän ajanjakson aikana. Osa näistä kustannuksista kirjataan kullakin tilikaudella kulukuksi ja jäänös esitetään erillisenä vastuuna.

Pitkäaikaisten ympäristövastuiden diskonttaus

30. Ellei ympäristövastuita makseta lähitulevaisuudessa, niiden laskenta nykyarvon mukaan (eli diskonttaus) on sallittua mutta ei välttämätöntä⁽¹⁾, jos velvoite ja sen maksujen määrä ja ajankohta ovat kiinteät tai luotettavasti laskettavissa. Myös laskentahetken arvon käyttäminen (kustannukset arvioitu ilman diskonttausta) on sallittu. Jos kuitenkin rahan aika-arvolla on olennainen vaikutus, ympäristövastuut on tarkoituksenmukaisempaa laskea nykyarvon mukaan.
31. Tilinpäätöksessä käytetty menetelmä olisi ilmoitettava liitetiedoissa. Odotettavissa olevien menojen on perustuttava saastuneen alueen puhdistus- ja/tai korjaussuunnitelmaan. Maksujen määrän ja ajankohdan on perustuttava objektiivisiin ja todennettaviin tietoihin.
32. Diskonttaamattomat arvioidut kassavirrat koskevat eräpäivinä maksettavia summia (arvioitu inflaatio huomioidaan), ja ne lasketaan nimenomaan puhdistus- ja/tai korjaussuunnitelman perusteella siten, että asiaa tunteva henkilö voi tarkistaa niiden laskennan ja vahvistaa kassavirtojen arvioidut määrät.

⁽¹⁾ Kansainvälisessä tilinpäätössuosituksessa (IAS 37, 45 kohta) vaaditaan diskonttausta, mikäli rahan aika-arvo on olennainen tekijä.

33. Jos yritys käyttää ympäristövastuidensa laskennassa diskonttausta, tätä on sovellettava johdonmukaisesti. Myös kaikki diskonttauksen perusteella laskettavaan vastuuseen tai sen osaan liittyvät vastaavat diskontataan. Jos vastuut lasketaan diskonttaamalla, omaisuuseristä syntyvät saatavat on lisäksi määritettävä diskontattujen kassavirtojen perusteella.
34. Nykyarvoon perustuva laskenta edellyttää diskonttokoron määrittämistä sekä tietoa tekijöistä, jotka saattavat vaikuttaa laskennassa tarvittavaan arvioitujen kassavirtojen ajankohtaan ja määrään. Lisäksi vastuun määrää tarkistetaan vuosittain ja sitä muutetaan, jos oletuksissa tapahtuu muutoksia.

4. TIETOJEN JULKISTAMINEN

1. Ympäristöasiat ilmoitetaan siltä osin kuin ne liittyvät olennaisesti raportoivan yhteisön taloudelliseen tulokseen tai asemaan. Tiedot on erän mukaan ilmoitettava toimintakertomuksessa ja konsolidoidussa toimintakertomuksessa tai tilinpäätöksen ja konsolidoidun tilinpäätöksen liitetiedoissa. Jäljempänä 2, 5 ja 6 kohdassa käsitellään eriä koskevien tietojen ilmoittamista toimintakertomuksessa tai liitetiedoissa ja 3 ja 4 kohdassa käsitellään erien esittämistä taseessa.

Toimintakertomuksessa ja konsolidoidussa toimintakertomuksessa ilmoitettavat tiedot

2. Kun ympäristökysymykset liittyvät olennaisesti yrityksen taloudelliseen tulokseen tai asemaan tai yrityksen kehitykseen, neljännen direktiivin 46 artiklan 1 ja 2 kohdan ja seitsemännen direktiivin 36 artiklan 1 ja 2 kohdan yhtiöiden toimintakertomusten ja konsolidoitujen toimintakertomusten sisältöä koskevien säännösten perusteella toimintakertomuksen pitäisi sisältää kuvaus näistä ympäristöasioista ja niitä koskevat yrityksen toimenpiteet. Näiden tietojen on annettava oikea ja riittävä kuva ympäristökysymyksistä, joilla voi olla välitön vaikutus yrityksen liiketoimintaan ja taloudellisen aseman kehitykseen. Tämän vuoksi seuraavia tietoja suositetaan ilmoitettaviksi:
- a) Yrityksen omaksumat toimintaperiaatteet ja ohjelmat ympäristönsuojelutoimenpiteiden ja etenkin saastumisen torjunnan suhteen. Toimintakertomuksen käyttäjien täytyy voida varmistua siitä, onko ympäristönsuojelu olennainen osa yrityksen periaatteita ja toimintaa. Tarvittaessa yritys voi ilmoittaa ympäristönsuojelujärjestelmän käyttöönotosta ja siihen liittyvien standardien ja sertifikaattien noudattamisesta.
 - b) Ympäristönsuojelun keskeisillä alueilla tehty parannukset. Nämä tiedot ovat erityisen hyödyllisiä, jos ne kuvaavat objektiivisesti ja avoimesti yrityksen tulosta tietyn määrällisen tavoitteen osalta (esim. päästöt viiden viime vuoden aikana) sekä ilmenneiden merkittävien suorituserojen mahdollisia syitä.
 - c) Nykyisestä lainsäädännöstä johtuvien tai tulevien säännösten, jotka on jo suurelta osin annettu, edellyttämien ympäristönsuojelutoimenpiteiden tähänastinen tai käynnissä oleva toteuttaminen.
 - d) Yrityksen liiketoiminnan luonteeseen ja kokoon sekä yrityksen kannalta olennaisiin ympäristöasioihin nähden asianmukaiset tiedot ympäristönsuojelun tasosta yrityksessä: esim. energiankulutuksesta, materiaalien kulutuksesta, vedenkulutuksesta, päästöistä ja jätteenkäsittelystä.

Tällaiset tiedot voidaan kätevästi selvittää kvantitatiivisten ekotehokkuusindikaattorien avulla, ja niitä voidaan tarvittaessa tarkentaa liiketoimintasegmentin mukaan. Ilmoitettaviin tietoihin on erityisen tärkeää sisällyttää kvantitatiivista tietoa, jossa esitetään raportointikauden aikaiset päästöt sekä energian, veden ja materiaalien kulutus ⁽¹⁾ absoluuttisina arvoina sekä edellisen kauden vertailutiedot. Luvut ilmaistaan mieluummin fyysisinä mittayksiköinä kuin rahamäärinä; lisäksi rahamääräiset summat voidaan esittää suhteessa taseessa tai tuloslaskelmassa ilmoitettuihin eriin, jolloin niiden suhteellinen merkitys ja kehitys on helpompi käsitellä.

- e) Jos yritys julkistaa erillisen ympäristöraportin, joka sisältää yksityiskohtaisempaa kvantitatiivista tai kvalitatiivista lisätietoa ympäristöstä, raportti on mainittava toimintakertomuksessa. Jos ympäristökertomukseen sisältyvät d kohdassa mainitut tiedot, toimintakertomukseen voidaan sisällyttää yhteenveto ympäristöasioiden kuvauksesta ja maininta siitä, että yksityiskohtaisemmat tiedot on esitetty ympäristöraportissa. Erillisen ympäristöraportin sisältämien tietojen on oltava yhtäpitävät kaikkien niihin liittyvien toimintakertomuksessa ja tilinpäätöksessä esitettyjen tietojen kanssa. Lisäksi toimintakertomuksessa on ilmoitettava, onko ympäristöraportti ulkopuolisten tarkastama. Toimintakertomuksen käyttäjien on tärkeää tietää, sisältääkö ympäristöraportti objektiivista, ulkopuolisten tarkastettavissa olevaa tietoa.

⁽¹⁾ Euroopan komissio on mukana Maailman elinkeinoelämän kestävä kehityksen neuvoston kehittämässä "Ekotehokkuusindikaattorit ja ekotehokkuuden raportointi" -hankkeessa. Hanke tähtää standardoitujen ekotehokkuusindikaattorien kehittämiseen, jolloin ns. perusindikaattorien on tarkoitus olla kaikkien yritysten kannalta olennaisia.

Raportoivan yhteisön toimialan ja sen rajojen pitää olla samat sekä toimintakertomuksessa että erillisessä ympäristöraportissa. Muussa tapauksessa ne on selvästi ilmoitettava ympäristöraportissa, jotta voidaan todeta, missä määrin raportti vastaa toimintakertomuksen laatintua yhteisöä. Lisäksi erillisen ympäristöraportin raportointiajan kohdan ja -kauden pitää olla samat kuin toimintakertomuksessa.

Taseessa ilmoitettavat tiedot

3. Varaukset on ilmoitettava taseen kohdassa "Muut varaukset". Neljännen direktiivin 4 artiklan mukaisesti 9, 10 ja 23—26 artiklassa kuvattujen erien tarkempi jaottelu taseen ja tuloslaskelman kaavaa varten on sallittu edellyttäen, että kaavoja noudatetaan. Jäsenvaltiot saattavat vaatia tällaista jaottelua.
4. Olennaiset ympäristövastuut on tarkoituksenmukaisempaa esittää erikseen taseessa. Muussa tapauksessa ne ilmoitetaan erikseen tilinpäätöksen liitetiedoissa neljännen direktiivin 42 artiklan ja seitsemännen direktiivin 29 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Tilinpäätöksen ja konsolidoidun tilinpäätöksen liitetiedoissa ilmoitettavat tiedot

5. Liitetiedoissa ilmoitetaan neljännen ja seitsemännen direktiivin säännösten mukaisesti seuraavat seikat:
 - a) kuvaus ympäristöasioissa sovellettavista arvostusmenetelmistä ja poistojen laskemisessa käytetyistä menetelmistä osana neljännen direktiivin 43 artiklan 1 kohdan 1 alakohdan ja seitsemännen direktiivin 34 artiklan 1 kohdan vaatimia tietoja;
 - b) tuloslaskelmaan kirjatut satunnaiset ympäristömenot neljännen direktiivin 29 artiklan sekä seitsemännen direktiivin 17 artiklan mukaisesti;
 - c) "muut varaukset" -kohtaan sisällytettävien erien ilmoittaminen ja erittely edellä olevan 4 kohdan mukaisesti, ellei niitä ilmoiteta taseessa;
 - d) neljännen direktiivin 43 artiklan 1 kohdan 7 alakohdassa ja seitsemännen direktiivin 34 artiklan 7 kohdassa tarkoitetut ehdolliset ympäristövastuut ja riittävän tarkka selvitys näiden lajista. Ellei ympäristövastuun määrää voi merkittävien laskentaan liittyvien epävarmuuksien vuoksi arvioida, tämä ilmoitetaan perusteluineen liitetiedoissa, ja lisäksi ilmoitetaan mahdollisuuksien mukaan eri laskentatapojen tuottamat tulokset.
6. Neljännen ja seitsemännen direktiivin vaatimusten lisäksi liitetiedoissa olisi ilmoitettava seuraavat seikat:
 - a) Kunkin olennaisen ympäristövastuun lajin kuvaus sekä maininta velvoitteen täyttämisen ajankohdasta ja ehdoista. Selvitys tapahtuneesta vahingosta, sen korjaamista edellyttävät lait tai määräykset sekä meneillään olevat tai ehdotetut kunnostus- tai torjuntatoimenpiteet. Mikäli erien luonne ja ehdot ovat riittävän samankaltaisia, tiedot voidaan antaa kootussa muodossa. Jos kustannusten määrän arviointi perustuu useisiin määriin, esitetään selvitys arvion laatimisesta sekä odotettavissa olevista sellaisista lainsäädännöllisistä tai teknisistä muutoksista, jotka vaikuttavat mainittuihin määriin.
 - b) Jos on käytetty nykyarvomenetelmää ja diskonttauksella on olennainen vaikutus, ilmoitetaan vastuun diskonttaamaton määrä ja käytetty diskonttokorko.
 - c) Alueen saneeraamiseen, käytöstä poistamiseen ja purkamiseen liittyviä pitkävaikutteisia menoja ilmoitettaessa mainitaan käytetty kirjanpitoimenettely. Jos yritys käyttää kirjanpidossaan 3 jakson 29 kohdan mukaisesti asteittain kertyvää varautusta, on ilmoitettava kaikkien tällaisten pitkävaikutteisten menojen edellyttämä varauksen kokonaismäärä. Lisäksi on otettava huomioon jäljempänä olevan 6 kohdan d ja e alakohdat tuloslaskelmaan ja taseeseen merkittyjen ympäristömenojen ilmoittamisen osalta.
 - d) Tuloslaskelmaan kirjattujen ympäristömenojen määrä ja niiden laskuperusta. Tarvittaessa jaotellaan yrityksen ympäristömenoiksi katsomat erät yrityksen liiketoiminnan luonteeseen ja kokoon sekä yrityksen kannalta olennaisiin ympäristöasioihin nähden asianmukaisella tavalla. Edellä 2 jakson 4 kohdassa tarkoitetut ympäristölohkoittaiset menot eritellään siinä määrin kuin on mahdollista ja asianmukaista.
 - e) Raportointikaudella aktivoitujen ympäristömenojen määrä, jos se voidaan luotettavasti arvioida. Lisäksi ilmoitetaan tarvittaessa, kuinka suuri osa kustannuksista liittyy saasteiden hävittämiseen niiden syntymisen jälkeen ja mikä on saastumisen vähentämiseen tähtäävän laitoksen tai tuotantoprosessin muuntamisen aiheuttamien kustannusten osuus (eli mikä on saasteiden torjuntaan liittyvän teknologian tai käytänteiden osuus). Edellä 2 jakson 4 kohdassa tarkoitetut ympäristölohkoittaiset menot eritellään siinä määrin kuin on mahdollista ja asianmukaista.

- f) Sakoista ja muista ympäristölainsäädännön rikkomisesta johtuvista seuraamuksista aiheutuneet merkittävät menot sekä aikaisemman ympäristön saastumisen vuoksi ulkopuolisille maksettujen vahingonkorvausten aiheuttamat merkittävät menot on ilmoitettava erikseen, ellei niitä ole erikseen ilmoitettu satunnaisten erien kohdalla. Vaikka kyseiset menot liittyvät yrityksen ympäristövaikutuksiin, ne eivät estä, lievennä tai korjaa ympäristövahinkoja, minkä vuoksi ne on tarkoituksenmukaista ilmoittaa erillään ympäristömenoista.
- g) Yrityksen saamien tai sen saatavilla olevien ympäristönsuojeluun liittyvien valtion kannustimien määrä. Kunkin erän ehdot tai keskenään samankaltaisten erien ehtojen yhteenvedo. Lisäksi ilmoitetaan käytetty kirjanpito menetelmä.
-